

Bruksela, dnia 7 grudnia 2011 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 106/2011

Sprawozdanie na temat działań Komisji Europejskiej w obszarze podatków i cel w okresie po 2014 r.

Bruksela, dnia 9 listopada 2011 r.

Co roku unijna polityka celna i podatkowa w znaczący sposób przyczynia się do zwiększenia dochodów dla budżetów UE i państw członkowskich. Ponadto polityka w tych obszarach przynosi znaczne korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom UE, zarówno poprzez zapobieganie niebezpiecznym lub nielegalnym przywozom, ułatwianie sprawnej wymiany handlowej i funkcjonowania silnego rynku wewnętrznego, jak i poprzez obniżanie kosztów przestrzegania przepisów i usuwanie przeszkód administracyjnych dla przedsiębiorstw transgranicznych.

Aby wykorzystać dotychczasowe osiągnięcia oraz odpowiednio przygotować się do sprostania przyszłym wyzwaniom w tych dziedzinach, Komisja Europejska przyjęła wniosek dotyczący programu FISCUS. Program ten, który dysponuje budżetem w wysokości 777,6 mln EUR, będzie realizowany przez 7 lat począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r.

Algirdas Šemeta, komisarz ds. podatków, unii celnej, audytu oraz zwalczania nadużyć finansowych, stwierdził: „Ten nowy program odzwierciedla nasze ambicje w dziedzinie podatków i cel w nadchodzących latach. Poprzez program FISCUS UE będzie nadal chronić swoich obywateli, przedsiębiorstwa i budżety, zwiększając jednocześnie naszą zdolność do radzenia sobie z nowymi wyzwaniami, które mogą pojawić się w przyszłości.”

Program FISCUS będzie wspierał współpracę między organami celnymi i podatkowymi oraz innymi stronami w celu maksymalnego zwiększenia ich efektywności i uniknięcia rozbieżności w ich pracy, co mogłyby szkodzić rynkowi wewnętrznemu. Program też przewiduje również możliwość udzielenia pomocy dostosowanej do potrzeb poszczególnych państw w razie pojawienia się konkretnych wyzwań. Ułatwi on

tworzenie sieci kontaktów, podejmowanie wspólnych działań i przeprowadzanie szkoleń personelu urzędów celnych i podatkowych, a także finansowanie nowoczesnych systemów informatycznych, aby umożliwić rozwój kompleksowych elektronicznych procedur administracyjnych w sprawach celnych i podatkowych. Dzięki wspólnym strategiom rozwoju systemów informatycznych każde wspólnie wydane euro może przynieść państwom członkowskim oszczędności wynoszące co najmniej cztery razy tyle.

Do celów programu FISCUS należy ochrona interesów finansowych UE i państw członkowskich, ułatwianie handlu, zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony obywateli UE, poprawa zdolności organów celnych i podatkowych oraz wdrożenie prawodawstwa UE w tych dziedzinach. Po dokonaniu oceny wyzwań na nadchodzące lata Komisja proponuje, aby szczególną uwagę poświęcić również zwalczaniu nadużyć finansowych, ograniczaniu obciążeń administracyjnych i współpracy z państwami trzecimi.

Program FISCUS przyczyni się również do realizacji szerszych celów UE poprzez wzmocnienie rynku wewnętrznego i Unii Celnej, wspieranie wzrostu gospodarczego i innowacji dzięki ochronie praw własności intelektualnej na granicach zewnętrznych oraz działania na rzecz tworzenia cyfrowego rynku wewnętrznego.

- **Kontekst**

Program FISCUS łączy dwa odrębne programy w dziedzinie podatków i ceł w jeden program, a tym samym spełnia cele Komisji zakładające uproszczenie i obniżenie kosztów, jednocześnie nie wpływając ujemnie na działania w każdym z tych obszarów.

- **Dalsze działania**

Projekt rozporządzenia będzie teraz poddany pod dyskusję w Radzie i Parlamencie Europejskim, tak by umożliwić przyjęcie rozporządzenia do końca 2012 r. i rozpoczęcie funkcjonowania programu od dnia 1 stycznia 2014 r.

Równolegle kontynuowane będą negocjacje w sprawie wieloletnich ram finansowych dla całego budżetu UE.

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska¹

---

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.

Załączniki:

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające program działań dla cel i podatków w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (FISCUS) i uchylające decyzje nr 1482/2007/WE i nr 624/2007/WE (KOM(2011) 706):
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0706:FIN:PL:PDF>

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.11.2011
KOM(2011) 706 wersja ostateczna

2011/0341 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające program działań dla cel i podatków w Unii Europejskiej na okres 2014–
2020 (FISCUS) i uchylające decyzje nr 1482/2007/WE i nr 624/2007/WE**

{SEK(2011) 1317 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1318 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Dnia 29 czerwca 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący najbliższych wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020¹: budżet w celu realizacji strategii „Europa 2020”, proponując między innymi programy nowej generacji „Cła” i „Fiscalis”. Zgodnie z polityką Komisji na rzecz uproszczenia oraz zważywszy na istniejące podobieństwa między obecnym programem „Cła” i programem „Fiscalis”, proponuje się jeden przyszły program (FISCUS), z zachowaniem jednakże specyficznych właściwości cel i podatków. Program ten przyczyni się do realizacji **strategii „Europa 2020”** na rzecz inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju², umożliwiając wzmocnienie funkcjonowania jednolitego rynku Unii i jej unii celnej. Wymuszając postęp techniczny i innowacje w krajowych administracjach podatkowych, idące w kierunku e-administracji podatkowych, ten nowy program przyczyni się także do stworzenia jednolitego rynku cyfrowego („Europejska agenda cyfrowa”).

Unia celna chroni interesy finansowe Unii i jej państw członkowskich, umożliwiając pobieranie ceł, opłat i podatków³. Wymaga, aby towary pochodzące z państw trzecich spełniały warunki prawodawstwa unijnego zanim będą mogły stać się przedmiotem swobodnego obrotu na terytorium Unii. Oznacza to konieczność codziennego zarządzania znaczącą wymianą handlową – przetwarzanych jest 7 zgłoszeń celnych na sekundę - co wymaga od służb celnych znalezienia „złotego środka” pomiędzy ułatwianiem handlu a ochroną obywateli przed zagrożeniami dla ich bezpieczeństwa. Można to jedynie osiągnąć poprzez intensywną współpracę operacyjną pomiędzy administracjami celnymi państw członkowskich, pomiędzy nimi a innymi organami, podmiotami handlowymi i innymi stronami trzecimi. Sprawne funkcjonowanie **systemów podatkowych** w ramach rynku wewnętrznego zależy od skutecznej i sprawnej obsługi transakcji transgranicznych przez krajowe administracje podatkowe, od przeciwdziałania oszustwom podatkowym i od walki z nimi, jak również od ochrony dochodów z podatków. Oznacza to wymianę ogromnych ilości informacji między administracjami podatkowymi, co zwiększa skuteczność prac administracji podatkowych, ale jednocześnie zmniejsza obciążenia administracyjne, ekonomiczne i czasowe dla podatników prowadzących działalność transgraniczną. Można to osiągnąć wyłącznie poprzez intensywną współpracę między administracjami podatkowymi państw członkowskich i stron trzecich.

Proponowany program posłuży do wspierania **współpracy między organami celnymi i podatkowymi** a innymi zainteresowanymi stronami. Program ten zastąpi zarówno program „Cła 2013”, jak i program „Fiscalis 2013”, które wygasają w dniu 31 grudnia 2013 r. Proponowany program FISCUS wspierać będzie współpracę celną i podatkową w obrębie Unii, skupioną wokół tworzenia sieci kontaktów i budowania kompetencji z jednej strony, a budowy potencjału informatycznego – z drugiej. Ten pierwszy element umożliwia wymianę dobrych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi i innymi państwami uczestniczącymi w

---

¹ COM(2011)500 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r.: Budżet z perspektywy „Europy 2020”.

² COM(2010)2020 wersja ostateczna z dnia 3 marca 2010 r.: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

³ W 2010 r. ok. 12,3 % (15,7 mld EUR) budżetu UE pochodziło z tradycyjnych zasobów własnych. Dyrekcja Generalna ds. Budżetu, Sprawozdanie tematyczne dotyczące strategii kontroli celnych w państwach członkowskich – Kontrola tradycyjnych zasobów własnych, s. 3.

programie. Drugi umożliwia finansowanie w ramach programu nowatorskiej infrastruktury informatycznej i nowoczesnych systemów informatycznych, które pozwalają administracjom celnym i podatkowym w Unii dojść do poziomu pełnoprawnych e-administracji. Główna wartość dodana programu wynika ze zwiększenia zdolności państw członkowskich do powiększania dochodów i zarządzania coraz bardziej złożonymi przepływami handlowymi, ograniczając przy tym koszty tworzenia niezbędnych do tego narzędzi.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje i wiedza specjalistyczna

W kontekście śródkresowej oceny obecnych programów⁴, wykonawca przeprowadził analizę efektywności, skuteczności, istotności i wartości dodanej obecnych programów „Cła 2013” i „Fiscalis 2013”. Wykorzystano dostępne dane z monitorowania różnych rodzajów działalności. W przypadku śródkresowej oceny programu „Cła 2013” przeprowadzone zostały konsultacje z przedstawicielami przedsiębiorców.

Drugi wykonawca przeprowadził badanie dotyczące możliwych ram programu „Cła” i programu „Fiscalis”⁵: wyzwań, celów i możliwych wariantów polityki, łącznie z kompleksową analizą przyszłych wyzwań, problemów strukturalnych i możliwych usprawnień funkcjonowania unii celnej. W sprawie unii celnej przeprowadzono konsultacje ze specjalistami z zakresu ceł, na różnych szczeblach. Biorąc pod uwagę znaczenie działalności związanej z wymianą informacji, przeprowadzono odrębne badanie dotyczące przyszłej strategii realizacji wymiany informacji. Badanie to zostało przedstawione podczas warsztatów dla kierowników ds. informatyzacji w administracjach podatkowych i celnych w czerwcu 2011 r.

Ustalenia wynikające z analizy przyszłych programów omówiono z przedstawicielami krajów uczestniczących podczas warsztatów zorganizowanych w czerwcu i lipcu 2011 r. W ramach przygotowań do tych warsztatów, wiosną 2011 roku na posiedzeniach komitetów ds. odpowiednich programów⁶ zorganizowano „okrągły stół”, w trakcie którego kraje uczestniczące poproszono o wskazanie głównych zalet programu oraz możliwego sposobu zwiększenia skuteczności danego programu.

Przygotowano oceny skutków pod kątem kontynuacji programów „Cła” i „Fiscalis”. Oceny te zostały zatwierdzone przez Radę ds. Ocen Skutków.

Przy opracowywaniu wniosku dotyczącego przyszłego programu uwzględniono liczne zalecenia odnoszące się do struktury i dalszych usprawnień tego programu, zwłaszcza jeżeli

---

⁴ Śródkresowa ocena programu Fiscalis 2013:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/studies/fiscalis2013_mid_term_report_en.pdf

Śródkresowa ocena programu Cła 2013:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/studies/customs2013_mid_term_report_en.pdf

⁵ DELOITTE, „Struktura działalności gospodarczej w Unii Celnej oraz model współpracy w dziedzinie podatków w Europie w przyszłości”.

⁶ Protokół z 9. posiedzenia Komitetu ds. Programu Fiscalis w dniu 3 maja 2011 r.
Protokół z 9. posiedzenia Komitetu ds. Programu Cła w dniu 11 kwietnia 2011 r.

chodzi o kształt działań objętych programem i sformułowanie celów tego programu. Główne zalecenia dotyczyły wprowadzenia nowych celów szczegółowych lub ponownego podkreślenia istniejących. W przypadku sektora podatków koncentrowały się one na zmniejszeniu obciążeń administracyjnych administracji podatkowej i podatników oraz na polepszeniu współpracy z państwami trzecimi i stronami trzecimi oraz na wzmocnieniu walki z oszustwami. W przypadku sektora ceł w programie należy położyć większy nacisk na współpracę z państwami trzecimi, stowarzyszeniami przedsiębiorców i handlowców, a także na ułatwianiu działalności handlowej. Ponadto w ocenach śródkresowych zalecono wprowadzenie nowych narzędzi w celu sprostania nowym wyzwaniom, szczególnie współpracy w zakresie określonych zadań operacyjnych, poprawy dystrybucji wyników działań realizowanych w ramach programu przy wykorzystaniu metod współpracy online i określeniu ram celem lepszego monitorowania wyników programu.

2.2. Ocena skutków

W ramach oceny skutków każdego z obecnych programów przeanalizowano i porównano szereg wariantów polityki, uwzględniając ogólny kontekst polityczny i problemy w dziedzinie ceł i podatków, jakie wystąpią w następnym dziesięcioleciu.

Ogólne warianty polityki:

- (1) Scenariusz odniesienia: kontynuacja programów z zachowaniem ich aktualnych celów i obecnego kształtu.
- (2) Brak kontynuacji programu: obydwa programy nie byłyby kontynuowane i nie byłoby już zapewnione finansowanie narzędzi informatycznych ze środków UE, wspólnych działań czy działalności szkoleniowej wspierających współpracę w dziedzinie ceł i podatków.

Szczególne warianty polityki w dziedzinie ceł:

- (3) Zwiększone wsparcie dla takich zobowiązań prawnych UE, jak zmodernizowany kodeks celny: Ten wariant polityki oznaczałby rozszerzenie scenariusza odniesienia poprzez dostosowanie programu do nowych potrzeb wynikających ze zmieniającego się otoczenia unii celnej. Wariant ten obejmuje zastosowanie nowych systemów informatycznych określonych w prawodawstwie celnym UE poprzez stopniowe wprowadzanie wspólnego modelu rozwoju w zakresie systemów informatycznych i unowocześnianie podstawowych elementów zarządzania, architektury i technologii.
- (4) Zwiększone wsparcie dla zobowiązań prawnych UE i wsparcie finansowe dla budowania potencjału technicznego: Wariant ten obejmowałby – oprócz komponentów wariantu poprzedniego – program wsparcia finansowego umożliwiający państwom członkowskim domaganie się wsparcia na rzecz pozyskania sprzętu w celu kontrolowania granic lądowych, morskich lub powietrznych, np. skanerów czy sprzętu laboratoryjnego. Pomogłoby to państwom członkowskim spełniać potrzeby w zakresie przyspieszenia i unowocześnienia kontroli w kontekście rozwoju technologii.
- (5) Zwiększone wsparcie dla zobowiązań prawnych UE z zapewnieniem maksymalnego wspólnego środowiska informatycznego: Wariant ten – oprócz komponentów wariantu 3 – pomaga organom celnym UE korzystać z pełnego zakresu rozwoju i

funkcjonowania europejskich systemów informatycznych w celu wdrożenia takiego prawodawstwa celnego UE, jak zmodernizowany kodeks celny i inne przepisy celne. Wariant ten zapewniłby organom publicznym zwiększone wsparcie w zakresie opracowywania i stosowania wszystkich systemów niezbędnych dla paneuropejskiego elektronicznego środowiska celnego oraz pomoc dla przedsiębiorstw w połączeniu z tymi systemami.

Szczególne warianty polityki w dziedzinie podatków:

- (6) Aktualizacja scenariusza odniesienia: Wariant ten obejmowałby scenariusz odniesienia z dostosowaniem szczegółowych celów do przyszłych wyzwań. W porównaniu z obecnym programem kładzie on dodatkowo nacisk na zwalczanie oszustw podatkowych, uchylania się od podatków i ich unikania. Przedmiotem zainteresowania są wysokie obciążenia administracyjne dla podatników i administracji podatkowych oraz uwzględnia współpracę z państwami trzecimi i stronami trzecimi. Omawiany wariant polityki wymagałby jedynie nieznacznie większego budżetu w porównaniu z obecnym programem „Fiscalis”.
- (7) Aktualizowanie i zapewnienie realizacji nowej polityki: Oprócz uwzględnienia problemów przedstawionych w wariantcie „aktualizacja scenariusza odniesienia” w wariant oferuje środki rozszerzenia współpracy na nowe dziedziny, które mogą wynikać z rozwoju polityki, a zwłaszcza zapewniłby on programom środki ułatwiające spójne stosowanie i wdrożenie tego nowego prawodawstwa oraz wdrożenie odpowiedniej wymiany informacji i współpracy administracyjnej.

Ocena skutków prowadzi do następującego zalecenia: w przypadku ceł wariantem preferowanym jest wariant 3 „**Zwiększone wsparcie dla takich zobowiązań prawnych UE, jak zmodernizowany kodeks celny**”, podczas gdy w przypadku podatków preferowany jest wariant 6 „**Aktualizacja scenariusza odniesienia**”. Obydwa warianty polityki są zgodne z wnioskiem w sprawie nowego budżetu dla strategii „Europa 2020” i w coraz większym stopniu są akceptowane przez państwa członkowskie. W przypadku ceł nie utrzymał się wariant „Zwiększone wsparcie dla zobowiązań prawnych UE i wsparcie finansowe dla budowania potencjału technicznego”, ponieważ pozyskiwanie wyposażenia wyrażone w postaci komponentu dotyczącego budowania potencjału technicznego można by współfinansować z innych programów, w tym ze środków regionalnych funduszy strukturalnych, zapewniając jednocześnie spójność z celami szczegółowymi proponowanego programu FISCUS.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Wniosek w sprawie programu FISCUS oparty jest na dwojakiej podstawie prawnej. **Aspekty wniosku dotyczące ceł** oparte są na **art. 33 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)**, który wzywa do podejmowania przez Unię Europejską działań związanych ze współpracą celną i z unią celną UE.

Wiele aspektów wdrażania polityki podatkowej pozostaje w przeważającej mierze w zakresie kompetencji krajowych. Proponowany program nie może być jednak uważany za środek polityki podatkowej wchodzący w zakres kompetencji krajowych. Tak naprawdę celem

programu jest poprawa współpracy między administracjami podatkowymi poprzez zapewnienie mechanizmów i środków, jak też koniecznego finansowania. Sam program – po jego wdrożeniu przez Komisję – nie spowoduje dalszej harmonizacji krajowych systemów podatkowych, lecz umożliwi zmniejszenie takich negatywnych konsekwencji wynikających ze współistnienia 27 różnych systemów podatkowych, jak zakłócenia konkurencji, obciążenie administracyjne dla administracji i podatników, turystyka podatkowa itd. Dlatego proponowany środek jest zdecydowanie środkiem wspierającym rynek wewnętrzny i umożliwiającym poprawę funkcjonowania różnych systemów podatkowych w ramach rynku wewnętrznego. Podstawą prawną **podatkowych aspektów** proponowanego programu jest zatem **art. 114** TFUE.

3.2. Pomocniczość i proporcjonalność

Działanie na szczeblu unijnym, a nie na szczeblu krajowym, jest konieczne z następujących względów:

- **Unia celna** wchodzi w zakres **wyłącznych kompetencji Unii**. Przekazując swoje uprawnienia Unii państwa członkowskie uznały tym samym, że działania w dziedzinie cel będą lepiej realizowane na szczeblu unijnym. Same unijne ramy prawne nie zapewniają jednak w stopniu wystarczającym właściwego funkcjonowania unii celnej. Muszą one być uzupełnione środkami wspomagającymi, przewidzianymi w programie „Cła”, w celu zapewnienia stosowania prawodawstwa celnego UE w sposób spójny i zharmonizowany.
- Wiele działań w dziedzinie **cel** ma **charakter transgraniczny**, z udziałem wszystkich 27 państw członkowskich, które odczuwają skutki tych działań i dlatego działania te nie mogą być skutecznie i sprawnie realizowane przez poszczególne państwa członkowskie. Działanie na szczeblu UE jest konieczne w celu wzmocnienia europejskiego wymiaru prac organów celnych, jak również w celu unikania zakłóceń na rynku wewnętrznym i wspierania skutecznej ochrony granic zewnętrznych UE.
- W tym względzie działanie UE jest uzasadnione w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania i dalszego rozwoju unii celnej i jej wspólnych ram regulacyjnych, ponieważ okazuje się to być najbardziej efektywną i najskuteczniejszą reakcją UE na niedociągnięcia i wyzwania występujące w procesie realizacji unii celnej UE i współpracy w dziedzinie cel.
- Jeżeli chodzi o **podatki**, nie wystarcza samo przyjęcie prawodawstwa na szczeblu europejskim i uznanie za pewnik, że jego wdrażanie będzie przebiegało sprawnie, a w przypadku, gdyby tak nie było, wystarczające będzie postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Aby unijne i krajowe prawo podatkowe było wdrażane w sposób efektywny, konieczna jest współpraca i koordynacja na szczeblu europejskim.
- Wyzwaniom zidentyfikowanym w dziedzinie **podatków** nie można sprostać bez sprawowania przez Komisję **kierowniczej roli** i bez zachęcania państw członkowskich do szerszego spojrzenia poza granice ich terytoriów administracyjnych. Bez intensywnej współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi rosłaby nieuczciwa konkurencja podatkowa i turystyka podatkowa, podczas gdy oszuści wykorzystywaliby brak współpracy między organami krajowymi.

- **Z ekonomicznego punktu widzenia** działanie na szczeblu UE jest o wiele skuteczniejsze. Podstawą współpracy w dziedzinie ceł i podatków jest bardzo dobrze zabezpieczona dedykowana sieć łączności. Zapewnia ona wewnętrzne połączenie krajowych administracji celnych i podatkowych przy pomocy około 5 000 punktów przyłączeniowych. Dzięki tej wspólnej sieci informatycznej każda administracja krajowa może tylko raz podłączyć się do wspólnej infrastruktury, by móc prowadzić wymianę informacji dowolnego rodzaju. Gdyby tego rodzaju infrastruktura nie była dostępna, państwa członkowskie musiałyby łączyć się 26 razy z systemem krajowym każdego z pozostałych 26 państw członkowskich.

Zgodnie z art. 17 TUE Komisja pełni funkcje koordynacyjne, wykonawcze i zarządzające, w myśl warunków przewidzianych w Traktatach. Koordynacja ze strony Komisji musi być podjęta we współpracy z krajowymi organami celnymi i podatkowymi, z wyspecjalizowanymi przedstawicielami, na szczeblu operacyjnym i w perspektywie długoterminowej, mając na uwadze stające przed Unią przyszłe wyzwania zidentyfikowane w dziedzinie ceł i podatków. Różne fora i narzędzia omawianego programu stanowią właściwe ramy dla sprawowania przez Komisję jej roli w zakresie koordynacji w obszarze ceł i podatków. Dlatego program FISCUS jest zgodny z **zasadami pomocniczości i proporcjonalności** (określonymi w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE)).

3.3. Instrument

Zgodnie z wnioskiem wynikającym z odpowiednich ocen skutków, **interwencja UE** w postaci programu finansowania jest właściwa. Biorąc pod uwagę pozytywną informację zwrotną ujętą w śródkresowej ocenie programu „Cła 2013” i programu „Fiscalis 2013”, Komisja proponuje następujący program FISCUS.

Pomimo że nowy program jest nadal przede wszystkim skierowany do państw członkowskich i ich organów, zakłada się, że działania w ramach przyszłego programu będą w większym stopniu niż w przeszłości obejmować zainteresowane podmioty zewnętrzne. W świetle tej zmiany właściwym instrumentem prawnym ustanawiającym program jest „rozporządzenie”, a nie „decyzja” – jak w przypadku poprzednich programów .

4. WPLYW NA BUDŻET

Harmonogram przeglądu finansowania programów powiązany jest z wnioskiem dotyczącym nowych wieloletnich ram finansowych zgodnie z programem prac Komisji. Zgodnie z tym wnioskiem niniejsze rozporządzenie w sprawie programu FISCUS uwzględnia ramy budżetowe w wysokości **777 600 000 EUR** (według cen bieżących) **na lata 2014-2020**.

Program FISCUS będzie wdrażany w trybie bezpośredniego zarządzania scentralizowanego oraz w oparciu o priorytety. W ustanowionych – wspólnie z zainteresowanymi stronami – programach prac określono priorytety dla konkretnego okresu.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

5.1. Uwagi dotyczące konkretnych przepisów prawa

5.1.1. Rozdział I: Przepisy ogólne

W odniesieniu do aspektów celnych **zakres** programu jest ukierunkowany zwłaszcza na funkcjonowanie unii celnej UE. W odniesieniu do aspektów związanych z podatkami, program ten jest zgodny z obecnym unijnym prawodawstwem podatkowym, co oznacza, że będzie obejmował nie tylko VAT, podatek akcyzowy oraz podatek od dochodu i od kapitału, ale także inne podatki, które podlegają unijnemu prawodawstwu podatkowemu.

Uczestnictwo w program FISCUS otwarte będzie dla państw członkowskich, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących. Zgodnie z ogólną unijną polityką w tym względzie kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa będą również mogły – po spełnieniu pewnych warunków – uczestniczyć w tym programie. Wreszcie, w konkretnych działaniach będą mogli również uczestniczyć „eksperti zewnętrzni” (np. przedstawiciele innych organów, organizacji handlowych, krajowych i międzynarodowych oraz ewentualnie inni eksperci).

Cele programu FISCUS zostały ponownie dostosowane pod kątem stwierdzonych i spodziewanych problemów i wyzwań stojących przed polityką w dziedzinie cel i podatków oraz przed organami celnymi i podatkowymi w następnym dziesięcioleciu. Nadrzędnym celem programu jest wspieranie funkcjonowania unii celnej oraz wzmocnienie rynku wewnętrznego poprzez usprawnienie funkcjonowania systemów podatkowych dzięki współpracy pomiędzy krajami uczestniczącymi, ich administracjami celnymi i podatkowymi, ich urzędnikami i ekspertami zewnętrznymi.

Aby dać właściwą odpowiedź na przyszłe wyzwania w dziedzinie cel i podatków w Unii, określono następujące cele programu:

1. wspieranie przygotowania, spójnego stosowania i skutecznego wdrażania prawa unijnego w dziedzinie cel i podatków,
2. przyczynianie się do sprawnego funkcjonowania organów celnych i podatkowych poprzez zwiększanie ich zdolności administracyjnej i zmniejszanie obciążeń administracyjnych,
3. przeciwdziałanie oszustwom i unikaniu płacenia podatków oraz zwiększanie konkurencyjności, bezpieczeństwa i ochrony poprzez zacieśnianie współpracy z organizacjami międzynarodowymi, innymi organami rządowymi, państwami trzecimi, przedsiębiorcami i ich organizacjami,
4. zwiększanie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich poprzez ułatwianie wymiany handlowej i obniżenie kosztów przestrzegania przepisów,
5. ochrona interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich poprzez zwalczanie oszustw i unikania płacenia podatków,
6. (w odniesieniu do sektora cel) wspieranie organów celnych w działaniach na rzecz ochrony obywateli i gospodarki w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz w działaniach na rzecz ochrony środowiska.

Dodane zostały cele operacyjne koncentrujące się na wynikach, jakie mają zostać uzyskane w ramach programu i wymieniono je w załączniku 1 do niniejszego rozporządzenia.

5.1.2. Rozdział II: Działania kwalifikowalne

Rodzaje działań uznawanych za kwalifikowalne do uzyskania finansowania w ramach programu są podobne do działań objętych obecnym programem, a mianowicie:

- wspólne działania mające na celu wymianę wiedzy i dobrych praktyk między urzędnikami celnymi i podatkowymi w krajach uczestniczących;
- europejskie systemy informacyjne⁷ ułatwiające wymianę informacji i dostęp do wspólnych danych; i wreszcie
- działalność szkoleniowa przyczyniająca się do budowania kompetencji urzędników celnych i podatkowych w całej Europie.

W przypadku niektórych kategorii działań wprowadzono pewne zmiany.

- Program FISCUS będzie obejmował kilka nowych narzędzi wspólnych działań:
  - **grupy sterujące** (nowość jedynie w przypadku podatków) wykonywać będą czynności o charakterze koordynacyjnym i zazwyczaj w ich skład wchodzić będą przedstawiciele wszystkich zainteresowanych krajów uczestniczących. Różnią się one od grup projektowych, które na ogół składają się z przedstawicieli ograniczonej liczby krajów, funkcjonują w ograniczonym okresie i pracują nad realizacją wcześniej wytyczonych celów, zakładając ściśle określony rezultat.
  - **zespoły ekspertów**, stanowiące zorganizowaną formę współpracy, gromadzą wiedzę specjalistyczną lub zajmują się konkretnymi działaniami operacyjnymi. Mogą być tworzone jako struktury o charakterze okresowym lub stałym i mogą otrzymywać wsparcie w postaci np. usług współpracy online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień dotyczących infrastruktury i wyposażenia, w celu wzmocnienia realizacji działań i osiągnięcia sukcesu w tym zakresie.
  - **działania na rzecz budowania potencjału administracji publicznej** będą wsparciem dla organów celnych i podatkowych, które borykają się ze szczególnymi problemami, niezależnie od tego, czy wynikają one z braku przygotowania, braku wiedzy specjalistycznej, niedociągnięć organizacyjnych czy innych, które mogą być pokonane poprzez odpowiednio dopasowane działania wspierające krajów współpracujących i urzędników Komisji.
- Jeżeli chodzi o europejskie systemy informacyjne, nowy program definiuje „komponenty unijne” jako zasoby i usługi informatyczne, które dotyczą niektórych lub wszystkich państw członkowskich i stanowią własność Komisji lub zostały przez nią pozyskane. Wymienione komponenty unijne są opisane w załączniku 2 pkt 4 do proponowanego aktu prawnego. „Komponenty krajowe” to wszystkie komponenty

---

⁷ Poprzednio określane mianem transeuropejskich systemów informatycznych.

niebędące „komponentami unijnymi”. Są opracowywane, instalowane i eksploatowane przez państwa członkowskie i tym samym państwa członkowskie ponoszą ciężar finansowania i odpowiedzialności z tego tytułu.

Ponowne zdefiniowanie komponentów unijnych należy postrzegać w świetle zmieniającej się praktyki w zakresie opracowywania systemów informatycznych. Obecnie każde państwo członkowskie odpowiada za wdrożenie własnych systemów krajowych zgodnie ze wspólnymi warunkami technicznymi, co w efekcie daje 27 opracowań każdego systemu, 27 interfejsów użytkownika, 27 harmonogramów opracowywania, 27 zestawów problemów związanych z tym projektem czy problemów operacyjnych itd. Komisja uważa, że – zwłaszcza w warunkach kryzysu finansowego – opracowywanie systemów informatycznych powinno przebiegać w sposób bardziej efektywny, z uwzględnieniem większej liczby zasobów centralnych i większego zaangażowania państw członkowskich we wspólne projekty.

Uproszczenie to ma na celu obniżenie ogólnych kosztów informatycznych i zwiększenie spójności danych oraz poprawę w zakresie stosowania przepisów poprzez stopniowe przechodzenie w kierunku w większym stopniu wspólnego opracowywania systemów informatycznych (wiedzy, danych, komponentów IT). Da to w efekcie udoskonalone metody pracy, na przykład dzięki modelowaniu procesów biznesowych, wyższej jakości warunkom technicznym, ale także przyniesie szerszą standaryzację, np. dzięki harmonizacji interfejsów użytkownika. To nowe podejście do komponentów unijnych ograniczy ryzyko rozbieżności w planach rozwoju i wdrażania. Daje ono także dodatkowe środki kontroli nad finalizacją projektu, ponieważ wspólne plany pozwalają uniknąć sytuacji, w której najwolniejszy element łańcucha rozwoju decyduje o uruchomieniu całego projektu. Ta zwiększona odpowiedzialność Komisji będzie jednak wymagała szerszego wsparcia specjalistycznego i kadrowego na szczeblu Komisji.

5.1.3. *Rozdział IV: Wdrażanie*

Aby zapewnić jednolite warunki wykonania niniejszego rozporządzenia, należy nadać Komisji uprawnienia wykonawcze. W takim przypadku przyjęty będzie roczny program prac, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁸.

5.2. **Uproszczenie**

5.2.1. *W jaki sposób niniejszy wniosek przyczynia się do uproszczenia?*

(a) Spójność z rozporządzeniem finansowym

Wniosek w sprawie programu jest w pełni spójny z rozporządzeniem finansowym i jego przepisami wykonawczymi. Dotacje i zamówienia publiczne to główne instrumenty finansowe wykorzystywane w celu wdrażania programu. Program obejmuje środki służące uproszczeniu proponowane we wniosku Komisji dotyczącym zmiany rozporządzenia finansowego, zwłaszcza jeżeli chodzi o

---

⁸ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

stosowanie kwot ryczałtowych, zryczałtowanych stawek oraz kosztów jednostkowych. Ze względu na znaczenie rozliczania kosztów pobytu i podróży pokrywanych w ramach programu wprowadzono w nim środki upraszczające przewidziane w nowym rozporządzeniu w tym zakresie.

(b) Spójność między programem „Cła 2013” i programem „Fiscalis 2013”

Zarządzanie poprzednim programem „Cła 2013” i programem „Fiscalis 2013” było całkowicie zgodne, w oparciu o jednakowe zasady udzielania zamówień publicznych i modele udzielania dotacji, wspólne wytyczne w zakresie zarządzania oraz systemy informatyczne. Model zarządzania uwzględnia jasne i **proste procedury** w zakresie organizowania działań prowadzonych w ramach programu. Utworzony przez Komisję zespół zarządzający programem **jest wspierany** przez zespoły zarządzające programem w poszczególnych administracjach celnych i podatkowych, działające jako podmioty wspomagające i pierwsze punkty kontaktowe odpowiednio dla urzędników celnych i podatkowych w państwach członkowskich. Model zarządzania umożliwi przeprowadzenie działań w krótkim okresie, co najwyżej w ciągu kilku tygodni, dzięki szybkiej reakcji na **pojawiające się nowe potrzeby**, z jednoczesnym zapewnieniem spójności pomiędzy poszczególnymi działaniami. W ocenie śródkresowej⁹ państwa członkowskie wyraziły zadowolenie z modelu zarządzania programem. Zważywszy na istniejącą już szeroką zgodność między programem „Cła” i programem „Fiscalis”, a także na politykę Komisji dotyczącą uproszczenia, w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014-2020 postanowiono zaproponować stworzenie jednego programu (FISCUS).

(c) Czy programie przewiduje eksternalizację?

Rozważano możliwość wdrażania przyszłego programu za pośrednictwem **agencji wykonawczej**. Agencja byłaby uprawniona do wykonywania zadań takich jak wybór działań w ramach programu, przygotowania administracyjne i kontrola działań, monitorowanie działań, dotacji i zakupów systemów IT. Jednakże taka agencja wykonawcza byłaby dodatkowym szczeblem w strukturze zarządzania, co spowodowałaby wzrost kosztów koordynacji i kontroli, skomplikowanie i wydłużenie procesu podejmowania decyzji poprzez dodanie nowych procedur administracyjnych. Miałyby także negatywny wpływ na poziom wiedzy fachowej w Komisji i spowodowałyby zwiększenie ryzyka rozdrobnienia treści w związku z aspektami administracyjnymi. Wariant ten nie przyniósłby oczekiwanych korzyści ekonomicznych i w związku z powyższym został odrzucony.

W ramach alternatywnego scenariusza rozważano także **przekazanie wszystkich czynności związanych z informatyką do administracji krajowych**, z wyjątkiem sieci CCN/CSI i związanych z nią usług. W przypadku przyjęcia tego scenariusza istnieje duże niebezpieczeństwo polegające na tym, że stopniowo pojawiałyby się potrzeby i inicjatywy związane z tworzeniem bardziej scentralizowanych struktur zarządzania. Wynikający z tego skutek byłby podobny do skutków zaprzestania realizacji programów, co zagrażałoby skuteczności i efektywności administracji celnych i podatkowych, jak również zagrażałoby jednolitości unii celnej, a zatem

---

⁹ The Evaluation Partnership, Śródkresowa ocena programu Cła 2013, s. 72 do 80 RAMBOLL, Śródkresowa ocena programu Fiscalis 2013, pkt 268-305.

traktowaniu przedsiębiorców, i zmniejszyłoby zdolność do przeciwdziałania oszustwom i ich wykrywania. Biorąc pod uwagę wysokie prawdopodobieństwo negatywnego wpływu na wyniki i skuteczność programu, scenariusz ten również odrzucono.

- (d) Czy w ramach programu wykorzystuje się wspólne narzędzia informatyczne w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego beneficjentów i wykonawców?

W programie „Cła 2013” i w programie „Fiscalis 2013” są już wykorzystywane narzędzia ułatwiające zarządzanie dotacjami za pośrednictwem wspólnego narzędzia do sprawozdawczości na temat działań (ART).

5.2.2. *Pomiary skuteczności propozycji*

Wykonanie programu będzie mierzone z zastosowaniem spójnego zestawu wskaźników: wykonania, wpływu, wyniku i realizacji, powiązanych z ogólnymi, szczegółowymi i operacyjnymi celami programu oraz budowaniem powiązania z planem zarządzania Komisji. Szczegółowy wykaz wskaźników wpływu, wyniku i realizacji jest dostępny w ocenach skutków odpowiednich programów. Komisja określiła rezultaty docelowe w przypadku części celów operacyjnych niniejszego programu, podczas gdy inne zostaną zrealizowane poprzez działania realizowane w ramach obecnych programów. Rezultaty docelowe dla wszystkich celów operacyjnych zostaną określone przez Komisję przed uruchomieniem programu 2020 i przedstawione komitetowi ds. programu do zatwierdzenia w ramach procedury rocznego programu prac.

5.2.3. *Czy wniosek w sprawie programu jest spójny z ogólną polityką Komisji?*

Program przyczyni się do realizacji celów strategii „Europa 2020” poprzez wzmocnienie jednolitego rynku, podniesienie produktywności sektora publicznego i podtrzymywanie postępu technicznego i innowacji w administracjach oraz wspieranie zatrudnienia. Stanowić on będzie wsparcie dla inicjatywy przewodniej „Europejska agenda cyfrowa”¹⁰, inicjatywy przewodniej „Unia innowacji”¹¹, inicjatywy przewodniej „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”¹² i inicjatywy przewodniej „Polityka przemysłowa w erze globalizacji”¹³. Program oznacza również wsparcie dla Aktu o jednolitym rynku¹⁴ oraz promuje wzrost i innowacje poprzez egzekwowanie praw własności intelektualnej na granicy zgodnie z ostatnią całościową strategią w zakresie praw własności intelektualnej¹⁵. W odniesieniu do ochrony interesów finansowych Unii i państw członkowskich program będzie wsparciem dla poboru cel i różnego rodzaju opłat oraz podatków od handlu, jak również wspólnych wysiłków na rzecz walki z oszustwami. Unia celna to

---

¹⁰ COM(2010) 245 wersja ostateczna/2, Europejska agenda cyfrowa.

¹¹ COM(2010) 546 z dnia 6 października 2010 r., Inicjatywa przewodnia „Europa 2020” – Unia innowacji.

¹² COM(2010) 682 z dnia 23 listopada 2010 r. – Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia.

¹³ COM(2010) 614, Inicjatywa przewodnia „Europa 2020” – zintegrowana polityka przemysłowa.

¹⁴ COM(2011) 0206 wersja ostateczna.

¹⁵ COM(2011) 287, Jednolity rynek w obszarze praw własności intelektualnej - Wspieranie kreatywności i innowacji celem zapewnienia wzrostu gospodarczego, atrakcyjnych miejsc pracy oraz wysokiej jakości produktów i usług w Europie.

operacyjne ramie polityki handlowej UE, a zatem program przyczyni się do realizacji dwustronnych i wielostronnych umów o handlu, poboru ceł i stosowania środków handlowych (takich jak reguły pochodzenia), embarga i innych ograniczeń zgodnie z polityką handlową UE¹⁶. Niedawno, organom celnym powierzono zadania w dziedzinie ochrony środowiska (związane między innymi z nielegalnym wywozem odpadów, chemikaliów, substancji zubożających warstwę ozonową, nielegalnym pozyskiwaniem drewna i konwencją CITES). Wreszcie, działania w zakresie ceł i współpraca pomiędzy organami celnymi, policją i innymi organami egzekwowania prawa przyczyniać się będą w coraz większym stopniu do bezpieczeństwa wewnętrznego UE, co znajduje odbicie w planie działania na rzecz strategii bezpieczeństwa wewnętrznego¹⁷ oraz w planie działania służącym realizacji programu sztokholmskiego¹⁸.

---

¹⁶ COM(2010)612, Handel, wzrost i polityka światowa: Polityka handlowa jako kluczowy element strategii „Europa 2020”.

¹⁷ COM(2010) 673 wersja ostateczna, Bruksela, z 22.11.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Strategia bezpieczeństwa UE w działaniu: Pięć kroków w kierunku bezpiecznej Europy.

¹⁸ COM(2010) 171 wersja ostateczna, Bruksela, z 20.4.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli – Plan działania służący realizacji programu sztokholmskiego.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające program działań dla cel i podatków w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (FISCUS) i uchylające decyzje nr 1482/2007/WE i nr 624/2007/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wieloletnie programy dla cel i podatków mające zastosowanie przed 2014 r. w znacznym stopniu przyczyniły się do ułatwienia i rozwoju współpracy między odpowiednimi organami celnymi i podatkowymi w Unii. W związku z tym właściwe jest zapewnienie kontynuacji tych programów poprzez ustanowienie nowego programu w tej dziedzinie.
- (2) Biorąc pod uwagę synergię pomiędzy programami mającymi zastosowanie przed 2014 r. oraz realizując zobowiązanie Komisji do ograniczenia liczby programów zawarte w „Budżecie z perspektywy »Europy 2020«”²⁰, programy dotyczące współpracy w dziedzinie cel i podatków powinny być zastąpione przez jeden program. Ponadto ustanowienie jednego programu pozwoli na większe uproszczenie i głębszą spójność, z jednoczesnym zachowaniem możliwości podejmowania działań w ramach odrębnych obszarów cel i podatków.
- (3) Oczekuje się, że działalność w ramach programu, czyli europejskie systemy informacyjne, wspólne działania skierowane do urzędników celnych i podatkowych oraz wspólne inicjatywy szkoleniowe, przyczynią się do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu²¹. Stwarzając ramy dla działalności, której celem jest dążenie do uzyskania większej efektywności organów celnych i podatkowych, podniesienie

---

¹⁹ Dz. U. C, , s...

²⁰ COM(2011) 500 wersja ostateczna część I.

²¹ COM(2010) 2020.

konkurencyjności przedsiębiorstw, wspieranie zatrudnienia i przyczynienie się do ochrony interesów finansowych i gospodarczych Unii, program w sposób aktywny doprowadzi do wzmocnienia funkcjonowania unii celnej i rynku wewnętrznego.

- (4) Część programu dotycząca podatków powinna być zgodna z obecnym i przyszłym prawodawstwem unijnym, aby umożliwić działania wspierające związane z ewentualnymi nowymi podatkami unijnymi czy z nowym prawodawstwem. Dlatego do celów niniejszego programu kwestie podatkowe powinny obejmować nie tylko VAT zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej²², podatek akcyzowy od alkoholu zgodnie z dyrektywą Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych²³, od wyrobów tytoniowych zgodnie z dyrektywą Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych²⁴, od produktów energetycznych i energii elektrycznej zgodnie z dyrektywą Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej²⁵, ale także wszystkie inne podatki wchodzące w zakres prawodawstwa podatkowego Unii w rozumieniu dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń²⁶.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw program otwarty jest dla krajów przystępujących i dla krajów kandydujących, a także dla potencjalnych krajów kandydujących i krajów partnerskich objętych europejską polityką sąsiedztwa²⁷ w przypadku, gdy spełnione są określone warunki. Ponadto biorąc pod uwagę postępujące współzależności w gospodarce światowej, warto przewidzieć możliwość angażowania także ekspertów zewnętrznych, takich jak urzędnicy z państw trzecich, przedstawiciele organizacji międzynarodowych czy przedsiębiorcy prowadzący określony rodzaj działalności.
- (6) Cele programów mających zastosowanie przed 2014 r. powinny zostać zmodyfikowane pod kątem problemów i wyzwań, jakie – jak określono – wystąpią w nadchodzącym dziesięcioleciu. Program ustanowiony niniejszym rozporządzeniem powinien odgrywać właściwą rolę w takich kluczowych dziedzinach, jak spójne wdrażanie prawa unijnego, ochrona interesów finansowych i gospodarczych Unii, zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony oraz zwiększenie administracyjnych zdolności organów celnych i podatkowych. Jednak biorąc pod uwagę dynamikę problemów związanych z nowymi wyzwaniami, należy położyć dodatkowy nacisk na walkę z oszustwami, zmniejszenie obciążeń administracyjnych i na ułatwianie wymiany handlowej.
- (7) Narzędzia stosowane w ramach programów mających zastosowanie przed 2014 r. okazały się wystarczające i dlatego zostały utrzymane. Jednakże z uwagi na potrzebę

---

²² Dz. U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

²³ Dz. U. L 316 z 31.10.1992, s. 21.

²⁴ Dz. U. L 176 z 5.7.2011, s. 24.

²⁵ Dz. U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

²⁶ Dz. U. L 84 z 31.3.2010, s. 1.

²⁷ COM(2004)373.

stosowania narzędzi pozwalających na bardziej zorganizowaną współpracę operacyjną, wprowadzono nowe dodatkowe narzędzia, takie jak zespoły ekspertów składające się z ekspertów unijnych i krajowych powoływane w celu wspólnego wykonywania zadań w określonych dziedzinach. Ponadto w związku z ostatnimi wydarzeniami w ramach programu należy przewidzieć możliwość podejmowania działań, które przyczyniają się do tworzenia potencjału administracyjnego, aby zapewnić specjalistyczną pomoc tym krajom, które znalazły się w trudnej sytuacji.

- (8) Europejskie systemy informacyjne odgrywają kluczową rolę w procesie wzmocnienia systemów celnych i podatkowych w Unii Europejskiej i dlatego powinny być nadal finansowane w ramach tego programu. Ponadto powinna istnieć możliwość uwzględnienia w tym programie nowych systemów informacyjnych odnoszących się do podatków i ceł, ustanowionych na mocy prawodawstwa Unii Europejskiej. Aby zwiększyć elastyczność i skuteczność administracji celnych i podatkowych, systemy te powinny być oparte na wspólnym modelu rozwoju i na nowoczesnej architekturze informatycznej.
- (9) W ramach programu realizowane będą również działania na rzecz budowania kompetencji ludzkich, w formie wspólnych szkoleń. Urzędnicy celni i podatkowi muszą zdobywać i aktualizować wiedzę i umiejętności wymagane do zaspokajania potrzeb Unii. Program powinien mieć zasadnicze znaczenie z punktu widzenia efektywnego wzmocnienia potencjału ludzkiego, dzięki wzmożonemu wsparciu w zakresie szkoleń, skierowanemu zarówno do urzędników celnych i podatkowych, jak i do przedsiębiorców. W tym celu obecne podejście Unii do ogólnych szkoleń, które głównie opierało się na centralnym rozwoju kształcenia za pośrednictwem internetu i nośników elektronicznych, powinno przekształcić się w wielowymiarowy program wsparcia na rzecz szkolenia podatkowego dla Unii.
- (10) Program powinien trwać siedem lat, tak by jego czas trwania był jednolity z czasem trwania wieloletnich ram finansowych ustalonym w rozporządzeniu Rady (UE) nr xxx z dnia xxx ustanawiającym wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020²⁸.
- (11) Na cały okres realizacji Programu należy określić całkowitą kwotę finansową stanowiącą główny punkt odniesienia w rozumieniu pkt [17] Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia XX/YY/201Z między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o współpracy w sprawach budżetowych i o należyтым zarządzaniu finansowym, dla władzy budżetowej podczas rocznej procedury budżetowej.
- (12) Zgodnie z zawartym w komunikacie w sprawie przeglądu budżetu z 2010 r.²⁹ zobowiązaniem się Komisji do zachowania spójności i dokonywania uproszczeń w ramach programów finansowania, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania w przypadku, gdy działania przewidywane w ramach programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem jednak możliwości podwójnego finansowania. Działania w ramach tego programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu środków unijnych wspierających funkcjonowanie unii celnej.

---

²⁸ Do uzupełnienia.
²⁹ COM(2010)700.

- (13) Środki niezbędne do finansowego wdrożenia niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr xxx/20xx z dnia xxx w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie w odniesieniu do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich oraz z rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr xxx/20xx z dnia xxx określającym szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr xxx/20xx z dnia xxx (*odniesienia do nowego rozporządzenia finansowego i aktu wykonawczego zostaną podane dodatkowo*).
- (14) Należy chronić interesy finansowe Unii z zastosowaniem proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym prewencji, wykrywania i analizy nieprawidłowości, odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar.
- (15) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję³⁰.
- (16) Ponieważ celów działań, które mają być podjęte, a mianowicie opracowania wieloletniego programu w celu poprawy funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym oraz funkcjonowania unii celnej, nie da się osiągnąć w zadowalającym stopniu na szczeblu państw członkowskich, które nie mogą skutecznie prowadzić współpracy i koordynacji niezbędnej do realizacji niniejszego programu, można to zatem, ze względu na efekty programu, lepiej osiągnąć na szczeblu unijnym, Unia musi przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (17) W procesie wdrażania programu Komisję powinien wspierać komitet ds. programu FISCUS. Zakres podstawowych czynności wykonywanych przez wymieniony komitet dotyczy rocznego programu prac.
- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno zastąpić decyzję nr 1482/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. ustanawiającą wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2013) i uchylającą decyzję nr 2235/2002/WE³¹ oraz decyzję nr 624/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą program działań dla celów we Wspólnocie (Cła 2013)³². Należy zatem uchylić wspomniane decyzje,

---

³⁰ Dz. U. L 55/13 z 28.2.2011.

³¹ Dz. U. L 330 z 15.12.2007, s. 1.

³² Dz. U. L 154 z 14.6.2007, s. 25.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I **Przepisy ogólne**

Artykuł 1 *Przedmiot*

1. Niniejszym ustanawia się wieloletni program działania FISCUS (zwany dalej „programem”) w celu usprawnienia funkcjonowania systemów podatkowych na rynku wewnętrznym i funkcjonowania unii celnej.
2. Program składa się z części dotyczącej cel i części dotyczącej podatków.
3. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (a) „organy celne lub podatkowe” oznaczają organy odpowiedzialne za stosowanie przepisów celnych lub podatkowych;
- (b) „eksperti zewnętrzni” oznaczają:
  - (1) przedstawicieli organów rządowych, w tym z krajów nieuczestniczących w programie zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 2,
  - (2) przedsiębiorców i ich organizacje,
  - (3) przedstawicieli organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji,
- (c) „podatki” oznaczają następujące podatki:
  - (1) podatek od wartości dodanej przewidziany w dyrektywie 2006/112/WE,
  - (2) podatek akcyzowy od alkoholu przewidziany w dyrektywie 92/83/WE,
  - (3) podatek akcyzowy od wyrobów tytoniowych przewidziany w dyrektywie 2011/64/UE,
  - (4) podatki od produktów energetycznych i energii elektrycznej przewidziane w dyrektywie 2003/96/WE,
  - (5) wszystkie inne podatki objęte zakresem art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2010/24/UE.

Artykuł 3
Udział w programie

1. Krajami uczestniczącymi są państwa członkowskie oraz kraje, o których mowa w ust. 2 , o ile spełnione są warunki określone w ust. 2 i 3.
2. Udział w programie jest otwarty dla następujących krajów:
  - a) krajów przystępujących, krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami oraz ogólnymi warunkami udziału tych krajów w programach unijnych ustanowionych w odpowiednich umowach ramowych, decyzjach Rady dotyczących stowarzyszenia lub podobnych umowach;
  - b) krajów partnerskich europejskiej polityki sąsiedztwa, o ile te kraje osiągnęły wystarczający poziom zbliżenia odpowiedniego ustawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod administracyjnych Unii. Zainteresowane kraje partnerskie uczestniczą w programie zgodnie z przepisami, które zostaną określone w wyniku zawarcia z nimi umów ramowych w sprawie udziału w programach unijnych.
3. Eksperti zewnętrzni mogą uczestniczyć w działaniach podejmowanych w ramach programu w przypadku, gdy jest to przydatne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 4 i 5. Eksperti ci zostają wybrani na podstawie umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla określonych działań.

Artykuł 4
Cel ogólny

Celem ogólnym programu jest wspieranie funkcjonowania unii celnej i wzmocnienie rynku wewnętrznego poprzez usprawnienie funkcjonowania systemów podatkowych dzięki współpracy między krajami uczestniczącymi, ich organami celnymi i podatkowymi, ich urzędnikami i ekspertami zewnętrznymi.

Cel ten będzie mierzony, między innymi, przy użyciu następującego wskaźnika: zmian w postrzeganiu przez zainteresowane strony wkładu programu w funkcjonowanie unii celnej i wzmocnienie rynku wewnętrznego.

Artykuł 5
Cele szczegółowe

1. Cele szczegółowe programu są następujące:
  - (a) wspieranie opracowywania, spójnego stosowania i skutecznego wdrażania prawa unijnego w dziedzinie cel i podatków,
  - (b) przyczynianie się do sprawnego funkcjonowania organów celnych i podatkowych poprzez zwiększanie ich zdolności administracyjnych i zmniejszanie obciążeń administracyjnych,

- (c) przeciwdziałanie oszustwom i unikaniu płacenia podatków oraz zwiększanie konkurencyjności, bezpieczeństwa i ochrony poprzez zacieśnianie współpracy z organizacjami międzynarodowymi, innymi organami rządowymi, państwami trzecimi, przedsiębiorcami i ich organizacjami,
  - (d) podnoszenie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich poprzez ułatwianie wymiany handlowej i zmniejszanie kosztów przestrzegania przepisów,
  - (e) ochrona interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich poprzez zwalczanie oszustw i unikania płacenia podatków,
  - (f) w przypadku sektora ceł: wspieranie organów celnych w działaniach na rzecz ochrony obywateli i gospodarki w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz w działaniach na rzecz ochrony środowiska.
2. Każdy z powyższych celów szczegółowych programu jest mierzony przy użyciu wskaźnika w oparciu o postrzeganie przez zainteresowane strony wkładu programu w realizację celów szczegółowych.

Rozdział II

Działania kwalifikowalne

Artykuł 6 *Działania kwalifikowalne*

Na warunkach określonych w rocznym programie pracy, o którym mowa w art. 13, w ramach programu zapewnia się wsparcie finansowe następujących rodzajów działań:

- (a) ogólne działania wspólne na rzecz współpracy operacyjnej i koordynacji:
  - (1) seminaria i warsztaty;
  - (2) grupy sterujące mające kierować działaniami oraz koordynować działania wchodzące w zakres ich kompetencji;
  - (3) grupy projektowe, składające się z przedstawicieli ograniczonej liczby krajów, funkcjonujące w ograniczonym czasie dla realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu;
  - (4) wizyty robocze organizowane przez kraje uczestniczące lub przez państwo trzecie w celu umożliwienia urzędnikom uzyskania lub pogłębienia wiedzy specjalistycznej lub ogólnej odpowiednio w sprawach celnych lub podatkowych; w przypadku wizyt roboczych organizowanych przez państwa trzecie, jedynie koszty podróży i pobytu (zakwaterowanie i diety) uznaje się kwalifikowalne w ramach programu;
  - (5) zespoły ekspertów stanowiące zorganizowaną formę współpracy o okresowym lub stałym charakterze, gromadzące wiedzę specjalistyczną

w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach lub w celu prowadzenia działań operacyjnych, otrzymujące ewentualnie wsparcie w postaci usług online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia;

- (6) działania na rzecz budowania i wspierania potencjału administracji publicznej;
  - (7) badania;
  - (8) projekty dotyczące łączności;
  - (9) wszelkie inne działania wspierające realizację celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 4 i 5.
- (b) Szczególne działania wspólne w sektorze cel, w tym: monitorowanie działań prowadzonych przez wspólne zespoły składające się z urzędników Komisji i krajów uczestniczących w celu analizowania praktyk celnych, identyfikowania wszelkich trudności związanych z wdrażaniem przepisów, a w stosownych przypadkach – przedstawianie sugestii odnośnie do dostosowania unijnych przepisów i metod pracy.
- (c) Szczególne działania wspólne w sektorze podatków, w tym wielostronne kontrole organizowane przez dwa lub więcej krajów uczestniczących, w tym co najmniej jedno państwo członkowskie, w celu przeprowadzenia skoordynowanej kontroli zobowiązań podatkowych jednego lub więcej podatników powiązanych między sobą.
- (d) Budowanie potencjału informatycznego, a mianowicie opracowywanie, utrzymanie, obsługa i kontrola jakości komponentów unijnych określonych w załączniku II pkt 4 w następujących systemach:
- (1) europejskie systemy informacyjne określone w załączniku II pkt 1, 2 i 3 oraz
  - (2) nowe europejskie systemy informacyjne ustanowione w ramach prawodawstwa unijnego.
- (e) Budowanie kompetencji ludzkich: wspólne działania w zakresie szkoleń w celu zapewnienia koniecznych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z cłami i podatkami.

Artykuł 7

Specjalne przepisy wykonawcze dotyczące działań wspólnych

1. Kraje uczestniczące dopilnowują, aby do wykonywania działań wspólnych kierowani byli urzędnicy o odpowiednim doświadczeniu i stosownych kwalifikacjach.
2. Kraje uczestniczące przyjmują konieczne środki w celu realizacji działań wspólnych, w szczególności poprzez szerzenie w środowisku własnych organów celnych i/lub

podatkowych wiedzy na temat działań wspólnych oraz poprzez zapewnienie optymalnego wykorzystania uzyskanych wyników.

Artykuł 8

Specjalne przepisy wykonawcze dotyczące europejskich systemów informacyjnych

1. Komisja i kraje uczestniczące dopilnowują, aby europejskie systemy informacyjne, o których mowa w załączniku II pkt 1, 2 i 3, były opracowywane, obsługiwane i w należyty sposób utrzymywane.
2. Komisja koordynuje, we współpracy z krajami uczestniczącymi, te aspekty związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem unijnych i pozaunijnych komponentów systemów i infrastruktury określonych w załączniku II pkt 1, 2 i 3, które są niezbędne dla zapewnienia ich funkcjonowania, wzajemnego połączenia i ciągłego doskonalenia.

Artykuł 9

Specjalne przepisy wykonawcze dotyczące szkolenia ogólnego

1. Kraje uczestniczące włączają do krajowych programów szkoleniowych wspólnie opracowane treści szkolenia, w tym moduły e-szkoleń, programy szkoleniowe i uzgodnione standardy szkoleniowe.
2. Kraje uczestniczące zapewniają swoim urzędnikom kształcenie wstępne i ustawiczne niezbędne do uzyskania wspólnych kwalifikacji i wiedzy zawodowej zgodnie z programami szkoleń.
3. Kraje uczestniczące zapewniają szkolenie językowe niezbędne do osiągnięcia przez urzędników odpowiedniego poziomu znajomości języka umożliwiającego udział w programie.

Rozdział III

Ramy finansowe

Artykuł 10

Ramy finansowe

1. Koperta finansowa na realizację niniejszego programu wynosi 777 600 000 EUR według cen bieżących.
2. Środki finansowe przyznane na realizację programu można również wykorzystać do pokrycia wydatków związanych z pracami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są niezbędne do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów, są to w szczególności wydatki poniesione z tytułu badań, spotkań ekspertów, działań informacyjnych i komunikacyjnych, obejmujących między innymi komunikację instytucjonalną priorytetów politycznych

Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim są one związane o ogólnymi celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z sieciami informatycznymi służącymi wymianie i przetwarzaniu informacji, wraz z wszelkimi innymi wydatkami na pomoc techniczną i administracyjną poniesionymi przez Komisję w związku z zarządzaniem programem.

Artykuł 11 *Rodzaje interwencji*

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. Unijne wsparcie finansowe na rzecz działań przewidzianych w art. 6 przyjmuje postać:
  - (a) dotacji,
  - (b) zamówień publicznych,
  - (c) zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w art. 3 ust. 3.
3. W przypadku dotacji wskaźnik współfinansowania nie przekracza 100 % kosztów kwalifikowalnych, którymi są koszty podróży i zakwaterowania, koszty związane z organizowaniem wydarzeń oraz dietyienne. Wskaźnik ten ma zastosowanie do wszelkich działań kwalifikowalnych, z wyjątkiem zespołów ekspertów. W odniesieniu do tej kategorii działań kwalifikowalnych w rocznych programach prac ujęty będzie obowiązujący wskaźnik współfinansowania w przypadku, gdy wymienione działania wymagają przyznania dotacji.

Artykuł 12 *Ochrona interesów finansowych Unii*

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym bezprawnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych oraz, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują środki od Unii.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać kontrole na miejscu i inspekcje u podmiotów gospodarczych bezpośrednio lub pośrednio korzystających z takiego finansowania, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed

nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami³³ w celu określenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne bezprawne działania, które wywierają wpływ na interesy finansowe Unii Europejskiej w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem dotyczącym finansowania przez Unię.

4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3, w umowach o ramowych, decyzjach Rady Stowarzyszenia lub podobnych umowach z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi oraz umowach o udzielenie dotacji, decyzjach o udzieleniu dotacji i zamówieniach wynikających z wdrożenia niniejszego rozporządzenia upoważnia się Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów, kontroli i inspekcji na miejscu.

Rozdział IV

Uprawnienia wykonawcze

Artykuł 13 *Program prac*

1. Komisja realizuje program przy pomocy rocznego programu prac w odniesieniu do każdej części programu, z uwzględnieniem priorytetów programu, podziału budżetu oraz kryteriów oceny stosowanych w przypadku przyznawania dotacji na dane działania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 2, i zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
2. W przypadku sektora ceł podczas przygotowywania rocznego programu prac Komisja bierze pod uwagę wspólne podejście dotyczące polityki celnej, które stale dostosowywane jest do zachodzących zmian, na zasadach partnerstwa między Komisją a państwami członkowskimi w Grupie ds. Polityki Celnej, w skład której wchodzi szefowie służb celnych Komisji i państw członkowskich lub ich przedstawiciele.

Komisja informuje na bieżąco Grupę ds. Polityki Celnej o środkach odnoszących się do realizacji części niniejszego programu dotyczącej ceł.

Artykuł 14 *Procedura komitetowa*

1. Komisję wspiera komitet ds. programu FISCUS. Komitet może obradować w dwóch osobnych składach, z których jeden zajmuje się aspektami dotyczącymi sektora ceł, a drugi aspektami dotyczącymi sektora podatkowego programu. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

---

³³ Dz. U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

Rozdział V

Monitorowanie i ocena

Artykuł 15

Monitorowanie działań w ramach programu

1. Komisja, we współpracy z krajami uczestniczącymi, monitoruje program i jego działania w celu uzyskania bieżących informacji na temat realizacji przeprowadzanych działań.
2. Zestaw kluczowych wskaźników wydajności określonych w art. 5 ust. 2 wykorzystuje się, między innymi, do pomiaru efektów i skutków programu. Są one mierzone w odniesieniu do wcześniej zdefiniowanych poziomów bazowych odzwierciedlających sytuację przed realizacją.

Artykuł 16

Ocena

1. Komisja przygotowuje ocenę śródkresową i ocenę końcową programu, koncentrując się na istotnych kwestiach oceny, w terminach pozwalających na ich wykorzystanie w procesie podejmowania decyzji. Wyniki są uwzględniane w decyzjach w sprawie ewentualnego przedłużenia, zmiany lub zawieszenia kolejnych programów. Oceny te przeprowadza niezależny zewnętrzny podmiot oceniający.
2. Komisja sporządza sprawozdanie z oceny śródkresowej na temat realizacji celów działań w ramach niniejszego programu, efektywności wykorzystania zasobów i europejskiej wartości dodanej niniejszego programu najpóźniej w połowie 2018 r. W sprawozdaniu dodatkowo uwzględnia się kwestie uproszczenia, ciągłej adekwatności celów, jak również wkład programu w realizację unijnych priorytetów w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.
3. Komisja sporządzi sprawozdanie z oceny końcowej na temat skutków długofalowych oraz trwałości rezultatów programu najpóźniej pod koniec 2021 r.
4. Kraje uczestniczące dostarczają, na wniosek Komisji, wszelkie dane i informacje istotne z punktu widzenia przygotowania przez Komisję sprawozdania z oceny śródkresowej i sprawozdania z oceny końcowej.

Rozdział VI

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Uchylenie

Decyzja nr 1482/2007/WE i decyzja nr 624/2007/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Jednakże zobowiązania finansowe dotyczące działań realizowanych na podstawie tych decyzji nadal podlegają przepisom tych decyzji, do czasu zakończenia tych działań.

Artykuł 18
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

I. Cele operacyjne programu

Cele operacyjne służące realizacji i monitorowaniu jednego lub więcej celów szczegółowych przewidzianych w art. 5 są następujące:

uruchamianie działań służących poprawie powszechnego zrozumienia i wdrażania unijnego prawa w zakresie cel i podatków;

wspieranie i ułatwianie wspólnych działań operacyjnych w dziedzinie cel i podatków;

budowa i utrzymanie europejskich systemów informacyjnych w dziedzinach cel i podatków;

podnoszenie umiejętności i poziomu kompetencji urzędników celnych i podatkowych oraz ekspertów zewnętrznych, w zakresie cel i podatków;

wspieranie rozwoju e-administracji dla organów celnych i podatkowych oraz zewnętrznych zainteresowanych stron;

organizowanie działań z zakresu cel i podatków, z udziałem państw trzecich i ekspertów zewnętrznych;

wspieranie ustalania najlepszych praktyk i dzielenia się nimi;

tworzenie zespołów ekspertów w celu wspólnego wykonywania konkretnych zadań operacyjnych.

II. Europejskie systemy informacyjne i ich komponenty unijne

o których mowa w art. 6 lit. d)

1. Wspólne europejskie systemy informacyjne są następujące:
  - a) wspólna sieć łączności/wspólny system połączeń (CCN/CSI), CCN-Mail3, most dla CSI, HttpBridge, protokół zezwalający na dostęp do katalogów adresowych LDAP w CCN i narzędzia powiązane, portal sieci CCN, monitorowanie CCN;
  - b) systemy pomocnicze, w szczególności narzędzie do konfigurowania aplikacji dla CCN, narzędzie służące do automatycznego zarządzania dostawami usług (*Tool for Automated Supply Management*, TASMAN), narzędzie do sprawozdawczości na temat działań (*Activity Reporting Tool*, ART2), zarządzanie elektroniczne projektami online przez TAXUD (*Taxud Electronic Management of Project Online*, TEMPO), narzędzie służące do zarządzania usługami (*Service Management Tool*, SMT), system zarządzania użytkownikami (*User Management System*, UM), system BPM, tablica wskaźników dostępności (*availability dashboard*) i AvDB, portal zarządzania usługami informatycznymi, zarządzanie kartotekami i dostępem użytkownika,
  - c) przestrzeń informacji i komunikacji programów celnych i podatkowych (*Programme information and communication space*, PICS).
2. Specjalne europejskie systemy informacyjne dla cel są następujące:
  - a) systemy ruchu celnego, w szczególności (nowy) skomputeryzowany system tranzytowy ((N)CTS), NCTS TIR dla Rosji, system kontroli eksportu (ECS) i system kontroli importu (ICS). Systemy te są obsługiwane przez następujące aplikacje/komponenty: system wymiany danych z państwami trzecimi (SPEED bridge), węzeł konwertera EDIFACT w ramach SPEED (*SPEED Edifact Converter Node* (SPEED-ECN), aplikacja do testowania podstawowego systemu SPEED (*Standard SPEED Test Application*, SSTA), standardowa aplikacja do testowania aplikacji tranzytowej (*Standard Transit Test Application*, STTA), aplikacja do testowania aplikacji tranzytowej (*Transit Test Application*, TTA), usługi centralne/baza danych referencyjnych (*Central Services / Reference Data*, CSRD), system usług centralnych/informacji zarządczej (*Central Services / Management Information System*, CS/MIS);
  - b) wspólnotowy system zarządzania ryzykiem (CRMS) obejmujący domeny funkcjonalne: Formularz Informacji o Ryzyku (*Risk Information Forms*, RIF) oraz Profile Wspólne CPCA;
  - c) Elektroniczny system przedsiębiorców (EOS) obejmujący takie systemy jak: system rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców (EORI), system AEO (upoważnionych przedsiębiorców), system usług regularnych linii żeglugowych (*Regular Shipping Services*, RSS) oraz wzajemne uznawanie – z krajami partnerskimi – domen funkcjonalnych. Dla tego systemu komponentem pomocniczym jest Generic Web Service;

- d) system taryfowy (TARIC3), który jest systemem danych referencyjnych dla innych aplikacji, takich jak system zarządzania kontyngentami (QUOTA2), system zarządzania nadzorem i system monitorowania (SURV2), europejski system wiążącej informacji taryfowej (EBTI3), europejski spis celny substancji chemicznych (ECICS2). Aplikacje dotyczące nomenklatury scalonej i systemu informacji o zawieszeniach (SUSPENSIONS) zarządzają informacjami prawnymi mając bezpośrednie połączenie z systemem taryfowym;
- e) aplikacje do celów kontrolnych, w szczególności system zarządzania wzorami (SMS) i system informacji dla procedur uszlachetniania (ISPP);
- f) System Ochrony Praw Własności Intelektualnej (COPIS);
- g) system rozpowszechniania danych (DDS2) zarządzający wszelkimi informacjami, które za pośrednictwem internetu są dostępne dla ogółu społeczeństwa;
- h) system informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS).

3. Specjalne europejskie systemy informacyjne dla podatków są następujące:

- a) systemy odnoszące się do VAT, w szczególności system wymiany informacji o VAT (VIES) i dotyczący zwrotu VAT, w tym pierwotna aplikacja VIES, narzędzie monitorowania VIES, system statystyki podatkowej, VIES-on-the-web, narzędzie do konfigurowania VIES-on-the-web, narzędzie do testowania systemu VIES i systemu zwrotu VAT, algorytmy numeru identyfikacyjnego VAT, wymiana formularzy elektronicznych VAT, VAT na e- usługi (VoeS); narzędzie do testowania VoeS, narzędzie do testowania formularzy elektronicznych VAT
- b) systemy związane z windykacją, w szczególności formularze elektroniczne służące do windykacji roszczeń, formularze elektroniczne służące jako jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję (UIPE) oraz jako jednolity formularz powiadomienia (UNF)
- c) systemy związane z podatkami bezpośrednimi, w szczególności system podatków od oszczędności, narzędzie do testowania systemu podatków od oszczędności, formularze elektroniczne dotyczące podatków bezpośrednich, numer identyfikacji podatkowej TIN-on-the-web, wymiany informacji zgodnie z art. 8 dyrektywy 2011/16/UE oraz związane z tym narzędzia do testowania
- d) inne systemy związane z podatkami, w szczególności baza danych dotyczących podatków w Europie (TEDB), CCN/Mail do krajów OECD
- e) systemy związane z akcyzą, w szczególności system wymiany danych dotyczących akcyzy (SEED), system przemieszczania i monitorowania wyrobów akcyzowych (EMCS), formularze elektroniczne MVS, aplikacja do testowania (TA)
- f) pozostałe systemy centralne, w szczególności aplikacja służąca łączności i informacji dla państw członkowskich (MSCIA), samoobsługowy system do testowania (SSTS), system związany ze statystyką w dziedzinie podatków,

centralna aplikacja do celów formularzy internetowych, system usług centralnych/informacji zarządczej w zakresie akcyzy (CS/MISE).

4. Do unijnych komponentów europejskich systemów informacyjnych należą:

- a) zasoby IT, takie jak sprzęt komputerowy, oprogramowanie i połączenia sieciowe systemów, w tym odpowiednia infrastruktura danych;
- b) usługi informatyczne niezbędne w celu wspierania opracowywania, utrzymania, usprawniania i obsługi systemów;
- c) oraz wszelkie inne elementy, które ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację określone są przez Komisję jako wspólne dla krajów uczestniczących.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
  - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
  - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
  - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
  - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
  - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DOTYCZĄCA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program działania dla cel i podatków w Unii Europejskiej na okres 2014-2020 (FISCUS) i uchylającego decyzje nr 1482/2007/WE i 624/2007/WE

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa³⁴

1404 Polityka celna

1405 Polityka podatkowa

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³⁵

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Proponowany program FISCUS przyczyni się do realizacji **strategii „Europa 2020”** na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu³⁶ poprzez: 1) wzmocnienie funkcjonowania jednolitego rynku, 2) zapewnienie ram umożliwiających wspieranie działań zwiększających wydajność sektora publicznego i 3) wymuszanie postępu technicznego i innowacji na krajowych i europejskich administracjach celnych i podatkowych.

Część dotycząca podatków

Program stanowić będzie wsparcie dla **projektu przewodniego** w zakresie agendy cyfrowej dla Europy³⁷, projektu przewodniego dla Unii innowacji³⁸ i projektu przewodniego w zakresie polityki przemysłowej w erze globalizacji³⁹. Ma być on wsparciem dla krajowych administracji celnych i podatkowych, dzięki czemu staną się one

³⁴ ABM: zarządzanie kosztami działań – ABB: budżetowanie zadaniowe.

³⁵ Zgodnie z art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

³⁶ COM(2010) 2020 wersja ostateczna z dnia 3 marca 2010 r.: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

³⁷ COM(2010) 245 wersja ostateczna/2, Agenda cyfrowa dla Europy.

³⁸ COM(2010) 546 z dnia 6 października 2010 r., Projekt przewodni „Europa 2020” – Unia innowacji.

³⁹ COM(2010) 614, Projekt przewodni „Europa 2020” – zintegrowana polityka przemysłowa.

pełnoprawnymi e-administracjami podatkowymi, a jednocześnie przyczyni się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników, ponieważ dzięki niemu wdrażanie unijnego prawodawstwa podatkowego stanie się bardziej logiczne.

Program będzie również wsparciem dla **aktu o jednolitym rynku**⁴⁰, w szczególności w niektórych dziedzinach kluczowych dla polityki podatkowej, na które położono nacisk w tym akcie prawnym oraz w aktach, które dotyczą zmniejszenia obciążeń dla podatników. Najbliższe inicjatywy polityczne, które w ramach programu będą wspierane i otrzymają pomoc przy wdrażaniu, takie jak proponowana dyrektywa w sprawie podatku energetycznego, nowa strategia dotycząca VAT i wspólna skonsolidowana podstawa opodatkowania dla firm oraz rozwiązania dotyczące usuwania transgranicznych przeszkód podatkowych dla obywateli, w znacznym stopniu przyczynią się – po ich przyjęciu - do osiągnięcia celów Aktu o jednolitym rynku.

Część dotycząca cel

Unia celna ma zasadnicze znaczenie dla **rynku wewnętrznego**. Pozbawiony granic rynek wewnętrzny na towary wymaga, by w przypadku towarów pochodzących z państw trzecich wypełnione zostały formalności i spełnione inne wymogi przy wprowadzeniu lub w chwili dopuszczenia do obrotu; następnie mogą się one swobodnie przemieszczać w obrębie granic zewnętrznych UE. Cła wspierają rozwój uczciwego, konkurencyjnego rynku wewnętrznego, na przykład dzięki jednolitemu stosowaniu wspólnych zasad i regulacji. Wspierają rozwój i innowacje na przykład poprzez egzekwowanie praw własności intelektualnej na granicy (patrz także **europejski globalny plan dotyczący walki z podrabianiem i piractwem**⁴¹ oraz **nowa strategia dotycząca praw własności intelektualnej na jednolitym rynku** przyjęta ostatnio przez Komisję). Z odpowiedzi uzyskanych w wyniku niedawnych konsultacji publicznych⁴² w sprawie przyszłości rynku wewnętrznego wynika, że w środowisku zrzeszeń producentów istnieją wysokie oczekiwania wobec przyszłych działań UE przeciw podrabianiu i piractwu. Cła odgrywają zasadniczą rolę w skutecznym egzekwowaniu praw własności intelektualnej, co potwierdzają dane statystyczne na temat działalności służb celnych w tym zakresie.⁴³ Ponadto program zapewni wsparcie na rzecz różnorodnych środków umożliwiających realizację polityki w ramach unii celnej. Na przykład ochronę **interesów finansowych** UE i państw członkowskich poprzez pobór cel oraz różnych opłat i podatków związanych z handlem, a także poprzez podejmowanie wspólnych wysiłków na rzecz zwalczania oszustw. W roku 2010 tradycyjne zasoby własne stanowiły około 12,3% (15,7 miliarda euro) budżetu UE⁴⁴. Unia celna stanowi operacyjne ramię polityki handlowej UE, ponieważ umożliwia realizację dwustronnych i wielostronnych umów o handlu, pobór cel i stosowanie środków handlowych (takich jak reguły pochodzenia), embarg i innych ograniczeń. W dokumencie konsultacyjnym **Handel, wzrost i polityka światowa: Polityka handlowa jako kluczowy element strategii „Europa 2020”**⁴⁵ opublikowanym w listopadzie 2010 r., zwrócono uwagę na znaczenie międzynarodowej współpracy celnej w ramach umów dwustronnych i Światowej Organizacji Celnej (WCO). Podkreślono, że dzięki sprawnie funkcjonującym procedurom celnym obniżeniu ulegają koszty ponoszone

⁴⁰ COM(2011) 0206 wersja ostateczna.

⁴¹ Przyjęty przez Radę w roku 2008 (2008/C 253/01).

⁴² SEC(2011) 467 wersja ostateczna z 13.4.2011. Omówienie odpowiedzi na konsultacje publiczne w sprawie komunikatu „W kierunku aktu o jednolitym rynku”.

⁴³ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/statistics_2010.pdf

⁴⁴ Dyrekcja Generalna ds. Budżetu, Sprawozdanie tematyczne dotyczące strategii w dziedzinie kontroli celnej w państwach członkowskich – Kontrola tradycyjnych zasobów własnych, s. 3.

⁴⁵ COM(2010)612, Handel, wzrost i polityka światowa, s. 12.

przez przedsiębiorstwa w związku ze stosowaniem przepisów handlowych, łatwiejsza staje się legalna wymiana handlowa, a ponadto łatwiej stawić czoła coraz większym zagrożeniom dla bezpieczeństwa, ochrony i praw własności intelektualnej.

Rola unii celnej w procesie budowania **bezpieczeństwa wewnętrznego** staje się coraz bardziej widoczna i nadal będzie rosła, co znalazło odbicie w planie działania na rzecz **strategii bezpieczeństwa wewnętrznego**⁴⁶ i w **planie działania służącym realizacji programu sztokholmskiego**⁴⁷. Ponadto działania organów celnych i współpraca między organami celnymi, policją i innymi organami egzekwowania prawa przyczyniają się do realizacji takich celów bezpieczeństwa ogólnego, jak zwalczanie prania pieniędzy, transgranicznej przestępczości zorganizowanej i terroryzmu.

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa*

Cele szczegółowe i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Działania ABB to polityka celna (1404) i polityka podatkowa (1405). Cele szczegółowe programu będą następujące:

- (1) wspieranie opracowywania, spójnego stosowania i skutecznego wdrażania prawa unijnego w dziedzinie cel i podatków;
- (2) przyczynianie się do sprawnego funkcjonowania organów celnych i podatkowych poprzez zwiększanie ich zdolności administracyjnych i zmniejszanie obciążeń administracyjnych;
- (3) przeciwdziałanie oszustwom i unikaniu płacenia podatków oraz zwiększanie konkurencyjności, bezpieczeństwa i ochrony poprzez zacieśnianie współpracy z organizacjami międzynarodowymi, innymi organami rządowymi, państwami trzecimi, przedsiębiorcami i ich organizacjami;
- (4) zwiększanie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich poprzez ułatwianie wymiany handlowej i obniżanie kosztów przestrzegania przepisów;
- (5) ochrona interesów finansowych i gospodarczych Unii Europejskiej i jej państw członkowskich poprzez zwalczanie oszustw i unikania płacenia podatków;
- (6) wspieranie organów celnych w działaniach na rzecz ochrony obywateli i gospodarki w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz w działaniach na rzecz ochrony środowiska.

⁴⁶ COM(2010) 673 wersja ostateczna, Bruksela, z 22.11.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Strategia bezpieczeństwa UE w działaniu: Pięć kroków w kierunku bezpiecznej Europy.

⁴⁷ COM(2010) 171 wersja ostateczna, Bruksela, z 20.4.2010, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli — Plan działania służący realizacji programu sztokholmskiego.

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej

Z punktu widzenia organów celnych, państwa członkowskie przenosząc swoje uprawnienia na UE – unia celna wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE – zgodziły się tym samym z tym, że działania w dziedzinie ceł będą **lepiej realizowane na szczeblu UE**. Same unijne ramy prawne nie zapewniają jednak prawidłowego funkcjonowania unii celnej. Konieczne jest zapewnienie dodatkowych środków wsparcia przewidzianych w programie „Cła”, by zapewnić stosowanie unijnego prawodawstwa celnego w sposób spójny i zharmonizowany, tak by traktowanie przedsiębiorców, zapobieganie oszustwom i zobowiązania prawne się nie różniły.

Ponadto wiele działań w dziedzinie ceł ma charakter transgraniczny, obejmując swoim zasięgiem **27 państw członkowskich** oraz wpływając na te wszystkie państwa i dlatego nie mogą być realizowane w sposób sprawny i skuteczny przez poszczególne państwa członkowskie. Działania UE są konieczne w celu wzmocnienia europejskiego wymiaru pracy organów celnych, by uniknąć zakłóceń na rynku wewnętrznym i by wspierać skuteczną ochronę granic UE.

Solidarność i współodpowiedzialność to zasady leżące u podstaw finansowania unii celnej. Sytuacje, w których zapotrzebowanie na skuteczne środki jest większe niż możliwość ich zapewnienia przez poszczególne państwa członkowskie, są szkodliwe dla unii jako całości. Aby chronić **dobro publiczne UE**, konieczna jest interwencja w przypadku, gdy potrzeby UE (np. w zakresie bezpieczeństwa) nie mogą być w odpowiedni sposób zaspokojone przez poszczególne państwa członkowskie. W takich przypadkach działania UE przekładają się na wspólne **finansowanie** procesu tworzenia zdolności technicznych w celu zaspokojenia zapotrzebowania na skuteczną kontrolę, pomimo ograniczonych zasobów w poszczególnych państwach członkowskich.

Proponowany program ma na celu poprawę współpracy między administracjami podatkowymi oraz zapewnienie mechanizmów i środków umożliwiających poprawę takiej współpracy, a także ma zapewnić konieczne finansowanie pozwalające na osiągnięcie tych celów. Program jako taki, po jego wdrożeniu przez Komisję, nie spowoduje dalszej harmonizacji krajowych systemów podatkowych, ale pozwoli na ograniczenie takich ujemnych skutków wynikających z jednoczesnego istnienia 27 różnych systemów podatkowych, jak oszustwa, zakłócenia konkurencji, obciążenia administracyjne dla administracji i przedsiębiorstw, turystyka podatkowa itp. Proponowany środek jest zatem ewidentnym środkiem wspierającym rynek wewnętrzny, ponieważ pozwoli na poprawę funkcjonowania różnych systemów podatkowych w ramach rynku wewnętrznego.

Biorąc pod uwagę odpowiedzialność, jaka spoczywa na państwach członkowskich w zakresie kierowania funkcjonowaniem krajowych systemów podatkowych, z wyzwań określonych w ocenie skutków wniosku wyraźnie wynika, że rozszerzenie współpracy administracyjnej między organami podatkowymi jest konieczne w jeszcze większym stopniu niż ma to miejsce obecnie. Współpraca w całej UE umożliwia organom podatkowym wypracowanie synergii, unikanie powielania działań i wymianę dobrych praktyk we wszystkich dziedzinach związanych z opodatkowaniem, takich jak inżynieria procesów biznesowych, technologia informatyczna, współpraca międzynarodowa itd. Wsparcie współpracy w dziedzinie podatków w ramach obecnego programu „Fiscalis 2013” pokazało swoje zalety i doświadczenie to będzie bardzo cenne w reagowaniu na przyszłe wyzwania, w szczególności, jeżeli chodzi o nieaktualną architekturę techniczną,

trudności we współpracy na poziomie operacyjnym w odniesieniu do konkretnych zadań, nieadekwatne środki finansowe na wspieranie działalności organów podatkowych, a także w przypadku trudności w nawiązywaniu współpracy strukturalnej z głównymi zainteresowanymi podmiotami organów podatkowych.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Monitorowanie działań realizowanych w ramach programu prowadzone będzie po to, aby zapewnić właściwe stosowanie zasad i procedur realizacji tego programu i aby sprawdzić, czy w ramach programu jego cele są skutecznie realizowane. Zostaną wprowadzone odpowiednie ramy tego monitorowania, w tym: logika interwencji, kompleksowy zestaw wskaźników, metody pomiaru, plan gromadzenia danych, jasny i uporządkowany proces sprawozdawczości i monitorowania oraz oceny śródkresowe i końcowe.

Wykonanie programu będzie mierzone z zastosowaniem spójnego zestawu wskaźników wykonania, wpływu, wyniku i realizacji, powiązanych z ogólnymi, szczegółowymi i operacyjnymi celami programu oraz budowaniem powiązania z planem zarządzania Komisji. Szczegółowy wykaz wskaźników wpływu, wyniku i realizacji jest dostępny w ocenach skutków odpowiednich programów. W przypadku części celów operacyjnych niniejszego programu Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej (DG TAXUD) zdefiniowała rezultaty docelowe. Jednakże w przypadku niektórych pozostałych nie jest to jeszcze w danym momencie możliwe. Rezultaty docelowe tych celów operacyjnych zostaną określone przez DG TAXUD przed uruchomieniem programu 2020 i przedstawione komitetowi ds. programu do zatwierdzenia w ramach procedury rocznego programu prac.

Miarą realizacji **celu ogólnego** będzie zmiana opinii wszystkich zainteresowanych stron na temat wkładu programu w proces wspierania funkcjonowania unii celnej i wzmocnienia rynku wewnętrznego poprzez usprawnienie funkcjonowania systemów podatkowych, przy czym **docelowo** opinia zainteresowanych stron na temat efektów programu z punktu widzenia realizacji tego celu powinna być stabilna lub powinna ewoluować w kierunku ocen pozytywnych.

Wskaźniki służące do pomiaru realizacji **celów szczegółowych** podano w art. 5 ust. 2 niniejszego wniosku.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wniosek przyczynia się do realizacji strategii „Europa 2020” i do wdrożenia różnych innych przepisów unijnych wymienionych w rozdziale 1.4.1

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Korzystniejsze jest podejmowanie działań na szczeblu Unii niż na szczeblu 27 państw członkowskich, co przedstawione zostało szczegółowo w rozdziale 3.2 uzasadnienia.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań w przeszłości

Z ekonomicznego punktu widzenia działanie na szczeblu UE jest o wiele skuteczniejsze. Podstawą współpracy w dziedzinie cel i podatków jest bardzo dobrze zabezpieczona dedykowana sieć łączności, która istnieje od momentu uruchomienia pierwszych programów współpracy w dziedzinie cel i podatków na początku lat 90. XX wieku. Zapewnia ona wewnętrzne powiązanie krajowych administracji celnych i podatkowych przy pomocy około 5 000 punktów przyłączeniowych. Opisana wspólna **sieć informatyczna** gwarantuje, że każda administracja krajowa musi tylko raz podłączyć się do wspólnej infrastruktury, by móc dokonywać wymiany dowolnego rodzaju informacji. Gdyby tego typu infrastruktura nie była dostępna, państwa członkowskie musiałyby łączyć się 26 razy z systemami krajowymi każdego z pozostałych państw członkowskich.

Innymi filarami programu są działania, dzięki którym na przykład dochodzi do spotkania się odpowiednio urzędników celnych i podatkowych w celu wymiany najlepszych praktyk po to, aby mogli się od siebie uczyć, analizować jakiś problem lub opracować jakieś wskazówki. Gdyby państwa członkowskie musiały się uczyć od siebie nawzajem – rozwijając własne działania, bez „parasola ochronnego” w postaci niniejszego programu – każde z nich opracowałoby własny zestaw narzędzi i sposób pracy. Utracona zostałaby synergia działań, a wspólne działania nie byłyby w sposób systematyczny realizowane na szczeblu 27 państw członkowskich. O wiele efektywniejszym rozwiązaniem jest to, by Komisja – przy pomocy niniejszego programu – pełniła funkcję **pośrednika w realizacji działań** przez kraje uczestniczące.

Inna istotna wartość dodana to wartość o charakterze niematerialnym. Niniejszy program odgrywa zasadniczą rolę w budowaniu poczucia wspólnego interesu, stymulując wzajemne zaufanie i rodząc **ducha współpracy** między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją w dziedzinie cel i podatków.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

W jednym ze scenariuszy opracowanych na potrzeby cel przewiduje się finansowe wspieranie organów celnych państw członkowskich w zakresie pozyskiwania sprzętu i wyposażenia oraz tworzenia ich zdolności technicznych. Zamiast opracowywania w tym celu planu finansowania w ramach programu FISCUS państwa członkowskie mogą wystąpić do innych programów, w tym do regionalnych funduszy strukturalnych, o wsparcie potrzeb w tym zakresie.

Zgodnie ze śródkresową oceną takich programów Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych (DG HOME), jak „Zapobieganie i walka z przestępczością” (ISEC) i „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu oraz innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” (CIPS)⁴⁸, uznaje się, że model zarządzania programem „Cła” i programem „Fiscalis” „przedstawia najbardziej obiecujące perspektywy dla usprawnienia zarządzania ISEC/CIPS, ponieważ pozwala szybko i elastycznie reagować na potrzeby operacyjne”⁴⁹.

⁴⁸ COM(2005) 124 z dnia 6 kwietnia 2005 r. dotyczy budżetu w wysokości 745 milionów euro w ramach finansowych na lata 2007-2013.

⁴⁹ Economisti Associati, Evaluation of "Prevention and Fight against Crime" and "Prevention, preparedness and consequence management of terrorism and other security related risks" Programs (Ocena programów „Zapobieganie i walka z przestępczością” oraz „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu oraz innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa”), 2 grudnia 2010 r., s. 89.

Podstawą transeuropejskich systemów informatycznych jest **sieć CCN/CSI**, która jest również wykorzystywana przez OLAF do celów wymiany (i przechowywania) informacji na temat nieprawidłowości i oszustw. W tym celu obie dyrekcje generalne korzystają z efektu skali.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2014 r. do 31.12.2020 r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od 2014 r. do 2023 r. (od 2021 r. do 2023 r. wyłącznie w zakresie środków na płatności)

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania⁵⁰

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty⁵¹
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usług publicznych
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

/

⁵⁰ Szczegółowe dane na temat trybów zarządzania i odniesienia do rozporządzenia finansowego można znaleźć na stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁵¹ Zgodnie z art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Monitorowanie działań w ramach niniejszego programu prowadzone będzie po to, aby zapewnić właściwe stosowanie zasad i procedur realizacji programu (funkcja audytu). Wnioski dotyczące wspólnych działań są systematycznie monitorowane przy pomocy bazy danych online, narzędzia do sprawozdawczości na temat działań (ART), które obejmuje wnioski i związane z nimi czynności. To samo narzędzie pozwala beneficjentom dotacji przyznanych w ramach programu, a mianowicie administracjom podatkowym/celnym państw członkowskich, na zgłaszanie online finansowanych z dotacji wydatków poniesionych w celu udziału we wspólnych działaniach. Państwa członkowskie muszą corocznie przysyłać do Komisji sprawozdanie finansowe sporządzone z zastosowaniem narzędzia do sprawozdawczości na temat działań.

W odniesieniu do czynności związanych z tworzeniem potencjału informatycznego i szkoleniowego stosuje się standardowe zasady sprawozdawczości i monitorowania.

Program będzie dwukrotnie oceniany. Wyniki oceny śródkresowej będą dostępne najpóźniej w połowie roku 2018, natomiast oceny końcowej – pod koniec roku 2021. Państwa członkowskie, jako główni beneficjenci programu, wykonają ważną część gromadzenia danych poprzez dostarczanie informacji na poziomie poszczególnych narzędzi (głównie poprzez ART) lub dotyczących szerszego oddziaływania niniejszego programu (uczestnicząc w zadaniach pomiaru percepcji lub sporządzając sprawozdania).

Dotychczasowa praktyka w zakresie oceniania istniejących programów w przeważającej mierze dotyczyła głównych stron zaangażowanych w realizację programu, a mianowicie organów celnych/podatkowych i ich ekspertów, będących docelowymi odbiorcami programu. Biorąc również pod uwagę znaczenie konsultacji z zainteresowanymi stronami niezaangażowanymi w realizację programu (tj. przedsiębiorcami), na temat skutków, jakie przynosi im dany program oraz zakresu, w jakim – na przykład – odnoszą korzyści z lepszej współpracy między administracjami celnymi/podatkowymi, w przyszłych ocenach programu uwzględniony będzie ten wymiar skutków pośrednich.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Potencjalne ryzyko związane z realizacją programu dotyczy:

- realizacji umowy o dotację podpisanej z konsorcjum państw członkowskich i krajów kandydujących. Poziom ryzyka uznaje się za niski, ponieważ beneficjentami są administracje publiczne krajów uczestniczących.

Realizacja zamówień publicznych zawartych w ramach programu. Przykładowe rodzaje ryzyka:

- państwa członkowskie deklarują wydatki na działalność, która nie jest zatwierdzona w ramach programu;

- państwa członkowskie dwukrotnie deklarują te same wydatki;
- nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zamówień;
- zapłata faktury za nieistniejące wyniki końcowe.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Główne elementy stosowanej strategii kontroli to:

W odniesieniu do zamówień:

Stosowane są procedury kontrolne dotyczące zamówień określone w rozporządzeniu finansowym. Każde zamówienie publiczne zostaje udzielone po przeprowadzeniu przez służby Komisji określonej procedury weryfikacji w odniesieniu do płatności, z uwzględnieniem zobowiązań umownych oraz zasad należytego zarządzania finansami i zarządzania ogólnego. We wszystkich umowach zawieranych między Komisją a beneficjentami przewidziane są środki przeciwdziałające oszustwom (kontrolne, sprawozdania itd.). Opracowuje się szczegółowy zakres zadań i jest on podstawą każdego konkretnego zamówienia. Proces akceptacji następuje ściśle według metodyki TEMPO stosowanej przez DG TAXUD: wyniki końcowe są sprawdzane, w razie potrzeby korygowane i w końcu akceptowane (lub odrzucone). Bez „pisma akceptującego” nie można zapłacić żadnej faktury.

Weryfikacja techniczna zamówień

DG TAXUD prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców. Prowadzi również regularne audyty wykonawców pod kątem jakości i bezpieczeństwa. Audyt jakości oznacza sprawdzanie zgodności faktycznego przebiegu działań wykonawców z zasadami i procedurami określonymi w ich planach dotyczących jakości. Audyty w zakresie bezpieczeństwa koncentrują się na konkretnych procesach, procedurach i strukturach.

W odniesieniu do dotacji

W umowie o dotację podpisanej przez beneficjentów programu (administracje celne w państwach członkowskich i krajach kandydujących) określa się warunki mające zastosowanie do finansowania działalności prowadzonej w ramach danej dotacji, łącznie z rozdziałem dotyczącym metod kontroli. Wszystkie uczestniczące administracje zobowiązują się do przestrzegania ustalonych przez Komisję finansowych i administracyjnych zasad dotyczących wydatków.

Działania, w przypadku których beneficjenci dotacji mogą swój udział finansować z dotacji, określone są w bazie danych online (ART – narzędzie do sprawozdawczości na temat działań). Państwa członkowskie zgłaszają swoje wydatki za pośrednictwem tej samej bazy danych, w której znajduje się kilka wbudowanych mechanizmów kontrolnych w celu ograniczenia błędów. Na przykład państwa członkowskie mogą zgłaszać wyłącznie wydatki poniesione na działania, o które są poproszone i mogą to uczynić tylko jeden raz. Poza mechanizmami kontrolnymi występującymi w systemie sprawozdawczości, DG TAXUD przeprowadza wyrywkowe kontrole dokumentów oraz wyrywkowe kontrole na miejscu. Taka strategia kontroli umożliwia utrzymanie obciążeń administracyjnych spoczywających na beneficjentach dotacji, na możliwie ograniczonym poziomie, proporcjonalnie do przydzielonego budżetu i postrzeganego ryzyka.

Oprócz powyższych kontroli DG TAXUD sprawuje tradycyjną kontrolę finansową:

Weryfikacja zobowiązań *ex-ante*:

W DG TAXUD wszelkie zobowiązania są sprawdzane przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. W konsekwencji 100 % zaangażowanych kwot objęte jest weryfikacją *ex-ante*. Procedura ta daje wysoki stopień pewności co do legalności i prawidłowości transakcji.

Weryfikacja płatności *ex-ante*:

Co najmniej jedna płatność tygodniowo (we wszystkich kategoriach wydatków) jest losowo wybierana w celu weryfikacji *ex-ante* wykonywanej przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. Nie planuje się zakresu badania, ponieważ zadaniem tej weryfikacji jest kontrolowanie płatności w sposób „losowy” w celu sprawdzenia, czy wszystkie płatności były przygotowane zgodnie z wymogami. Pozostałe płatności przetwarzają się codziennie zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Deklaracje subdelegowanych urzędników zatwierdzających:

Wszyscy subdelegowani urzędnicy zatwierdzający podpisują deklaracje potwierdzające roczne sprawozdanie z działalności za dany rok. Deklaracje te obejmują operacje w ramach programu. Subdelegowani urzędnicy zatwierdzający deklarują, że operacje związane z wykonaniem budżetu zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, że istniejące systemy zarządzania i kontroli zapewniły wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości transakcji i że ryzyko związane z tymi operacjami zostało w sposób właściwy określone, zgłoszone oraz że wdrożono działania służące łagodzeniu negatywnych skutków.

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez DG TAXUD wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz co do ograniczenia ryzyka nieprzestrzegania przepisów. W przypadku wspólnych działań szczegółowość oceny osiąga poziom trzeci⁵², a w przypadku zamówień publicznych – poziom czwarty⁵³. Powyższe środki strategii kontroli zmniejszają potencjalne ryzyko praktycznie do zera i obejmują wszystkich beneficjentów. Wszelkie dodatkowe środki zmierzające do dalszego zmniejszenia ryzyka skutkowałyby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami i dlatego nie są brane pod uwagę. DG TAXUD uważa, że między proponowanym i obecnym programem nie ma rozbieżności pod względem mechanizmów kontroli i będzie stosować tę samą strategię kontroli w przypadku programu dotyczącego roku 2020. Koszty związane z wdrożeniem opisanej strategii kontroli są ograniczone do 2,60 % budżetu i oczekuje się, że wskaźnik ten pozostanie na tym samym poziomie.

Uznaje się, że strategia kontroli przyjęta w programie skutecznie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów praktycznie do zera i że jest proporcjonalna do występującego ryzyka.

⁵² Szczegółowość kontroli – poziom trzeci: kontrola z uwzględnieniem całkowicie niezależnych informacji potwierdzających

⁵³ Szczegółowość kontroli – poziom czwarty: kontrola z dostępem do podstawowej dokumentacji, która jest dostępna na każdym etapie danego procesu i ten dostęp uwzględnia.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Oprócz stosowania wszelkich regulacyjnych mechanizmów kontroli, Dyrekcja Generalna (DG) opracuje strategię zwalczania nadużyć zgodną z nową strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (CAFS), przyjętą w dniu 24 czerwca 2011 r. między innymi w tym celu, by zapewnić pełną zgodność swoich wewnętrznych kontroli w zakresie zwalczania nadużyć z CAFS oraz by jej podejście do zarządzania ryzykiem wystąpienia nadużyć było ukierunkowane na identyfikację obszarów potencjalnego ryzyka w tym zakresie i na odpowiednie reakcje. W razie potrzeby tworzone będą grupy sieci kontaktów i odpowiednie narzędzia informatyczne, opracowane specjalnie do celów analizowania przypadków nadużyć związanych z programem FISCUS.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [treść.....]	Zróżnicowane/nieznicowane ⁽⁵⁴⁾	państw EFTA ⁵⁵	krajów kandydujących ⁵⁶	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Pozycja.....]	Zróżnicowane/nieznicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
1	14.4.03 – FISCUS (sektor Cła)	Zróżnicowane	NIE	TAK	NIE	NIE
1	14.5.04 - FISCUS (sektor Podatki)	Zróżnicowane	NIE	TAK	NIE	NIE
1	14.1.04.05 FISCUS – Wydatki na zarządzanie administracyjne	Nieznicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

⁵⁴ Zróżnicowane = Środki zróżnicowane / Nieznicowane = Środki niezróżnicowane

⁵⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁵⁶ Kraje kandydujące i, w stosownych przypadkach, potencjalne kraje kandydujące Zachodnich Bałkanów.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki⁵⁷

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

W budżecie programu FISCUS nie uwzględniono kosztów ewentualnego wprowadzenia nowego europejskiego systemu informatycznego, o ile byłby konieczny w związku z realizacją wniosku w sprawie podatku od transakcji finansowych (PTF), ze względu na wczesne stadium postępowania w sprawie tego podatku.

w mln EUR (do 3 miejsca po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	1	Inteligentny rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu
--	---	---

DG: TAXUD			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Rok 2021-2023	OGÓLEM
• Środki operacyjne											
14.0403	Środki na zobowiązania	(1)	71,300	73,400	75,500	77,600	79,800	82,100	84,300		544,000
	Środki płatności	(2)	14,260	46,765	62,390	67,740	69,650	71,625	73,645	137,925	544,000
14.0404	Środki na zobowiązania	(1a)	33,100	33,100	33,100	33,200	33,200	33,200	33,300		232,200
	Środki płatności	(2a)	9,268	24,163	27,473	29,818	29,863	29,873	29,908	51,834	232,200
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁵⁸											
14.010405		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400

⁵⁷ Wydatki wyrażone są w cenach bieżących.

⁵⁸ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje "BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej TAXUD	Środki na zobowiązania	=1+1(a)+3	104,600	106,700	108,800	111,000	113,200	115,500	117,800		777,600
	Środki na płatności	=2+2(a)+3	23,728	71,128	90,063	97,758	99,713	101,698	103,753	189,759	777,600

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	104,400	106,500	108,600	110,800	113,000	115,300	117,600		776,200
	Środki na płatności	(5)	23,528	70,928	89,863	97,558	99,513	101,498	103,553	189,759	776,200
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przeznaczonych na określone programy operacyjne		(6)	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	104,600	106,700	108,800	111,000	113,200	115,500	117,800		777,600
	Środki na płatności	=5+ 6	23,728	71,128	90,063	97,758	99,713	101,698	103,753	189,759	777,600

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsca po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: TAXUD								
• Zasoby ludzkie	15,069	15,069	15,069	15,069	15,069	15,069	15,069	105,483
• Pozostałe wydatki administracyjne	0,610	0,610	0,610	0,610	0,610	0,610	0,610	4,270
OGÓŁEM: Dyrekcja Generalna TAXUD	15,679	15,679	15,679	15,679	15,679	15,679	15,679	109,753
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	15,679	15,679	15,679	15,679	15,679	15,679	15,679	109,753
	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)							

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Rok 2021-2023	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	120,279	122,379	124,479	126,679	128,879	131,179	133,479		887,353
	Środki na płatności	39,407	86,807	105,742	113,437	115,392	117,377	119,432	189,759	887,353

Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- X Wniosek/inicjatywa wiąże z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wpisać tyle lat, ile jest konieczne dla wykazania czasu trwania skutków (patrz pkt 1.6)										OG
	REALIZACJE																
↓	Rodzaj realizacji ⁵⁹	Średni koszt realizacji	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji ogółem
Cel ogólny: wzmocnienie rynku wewnętrznego poprzez usprawnienie funkcjonowania unii celnej i systemów podatkowych dzięki współpracy między krajami uczestniczącymi, ich organami celnymi i podatkowymi urzędnikami i ekspertami zewnętrznymi																	
Część Cła																	
	Budowanie potencjału IT	Liczba umów IT		około 30	57,000		59,100		61,200		63,300		65,500		67,800		70,000
	Działania wspólne	Liczba zorganizowanych wydarzeń		około 450	11,500		11,500		11,500		11,500		11,500		11,500		11,500
Budowanie	Liczba szkoleń			2,800		2,800		2,800		2,800		2,800		2,800		2,800	
Część Cła – suma cząstkowa				71.300		73,400		75,500		77,600		79,800		82,100		84,300	
Część Podatki																	
Budowanie	Liczba umów IT		Około	23,300		23,300		23,300		23,300		23,300		23,300		23,300	
Działania	Liczba zorganizowanych		Około	8,500		8,500		8,500		8,500		8,500		8,500		8,500	

⁵⁹ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

Budowanie	Liczba szkoleń		1,300		1,300		1,300		1,400		1,400		1,400		1500	
Część Podatki - suma cząstkowa			33.100		33,100		33,100		33,200		33,200		33,200		33,300	
KOSZT OGÓLEM			104.400		106,500		108,600		110,800		113,000		115,300		117,600	

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.2.1. Synteza

- X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
--	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	---------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	15.069	15.069	15.069	15.069	15.069	15.069	15.069	105.483
Pozostałe wydatki administracyjne	0.610	0.610	0.610	0.610	0.610	0.610	0.610	4.270
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa	15.679	15.679	15.679	15.679	15.679	15.679	15.679	109.753

Poza DZIAŁEM 5⁶⁰ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Pozostałe wydatki administracyjne	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych - suma częściowa	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

	15.679	15.679	15.679	15.679	15.679	15.679	15.679	109.753
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

⁶⁰ Pomoc techniczna lub administracyjna oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.2. Szacowane zapotrzebowanie w zakresie zasobów ludzkich

- X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartość szacunkową należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
14 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	97	97	97	97	97	97	97
14 01 01 02 (w delegaturach)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁶¹							
14 01 02 01 (AC, END, TA, INT z globalnej koperty finansowej)	26	26	26	26	26	26	26
14 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 04 05 ⁶²	- w centrali ⁶³	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- w delegaturach	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Inna pozycja w budżecie (określić)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
OGÓLEM	123	123	123	123	123	123	123

14 to dziedzina polityki lub tytuł budżetu, do których odnosi się niniejszy wniosek

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Czynności związane z zarządzaniem programem <i>sensu stricto</i> ⁶⁴ oraz takie czynności związane z realizacją programu, jak badania, opracowanie, utrzymanie i eksploatacja europejskich systemów informatycznych.
--	--

⁶¹ AC = pracownik kontraktowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy;

⁶² Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”)

⁶³ Przed wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki

Personel zewnętrzny

Pomoc w zakresie takich czynności związanych z realizacją programu, jak badania opracowanie, utrzymanie i eksploatacja europejskich systemów informatycznych.

---

⁶⁴

Liczba stanowisk związanych z zarządzaniem programem *sensu stricto* ograniczona jest do 18.

3.2.3. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny (-a) z obowiązującymi ramami finansowymi.

3.2.4. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania przez strony trzecie

Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.